ಶ್ರೀ

ಗುರುದೇವರ ವಚನ

ಹರಾಮಾರ್ಕೆಗಾನ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮ

ಮೈಸೂರು-೨

ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವರ ವಚನ

(ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಪರಮಹಂಸರ ಉಪದೇಶಸಂಗ್ರಹ)

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಸಂಕಲನ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮ

ಮೈಸೂರು–೨

0·75 ನ. ಪೈಸೆ.

ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೮

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಮೈಸೂರು.

ಮುದ್ರಕರು:
ಶಾರದಾ ಛಾಪಖಾನೆ, ಮಂಗಳೂರು-1

ವಿವರ

ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವರ ವಚನ

೧. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ

೧. ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿ. ಅನಂತರ ದೇವರನ್ನು
ೀನು ತಿಳಿಯುವೆ. ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಎಂದರೇನು? ಇದೇನು ನನ್ನ
ಗಳೆ, ಕಾಲುಗಳೆ, ಮಾಂಸವೆ, ರಕ್ತವೆ, ಅಥವಾ ನನ್ನ ದೇಹದ
ತ್ತಾವುದಾದರೂ ಅಂಗವೆ? ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ
ೋಡು. ಆಗ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗು
ದು. ಈರುಳ್ಳಿಯ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಡಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಮತ್ತೂ
ಚ್ಚು ಸಿಪ್ಪೆ ಕಾಣುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಿರುಳು ಎಂಬುದೇನೂ
ಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೆ ನೀವು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ವಿಭಜನೆ
ಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದು ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗುವುದು. ಕೊನೆಗೆ
ನು ಉಳಿಯುವುದೋ ಅದೇ ಶುದ್ಧ ಆತ್ಮ. ಅಹಂಕಾರ ಲಯ
ಾದಾಗ ದೇವರು ಕಾಣುವನು.

೨. ಎರಡು ತೆರದ ಅಹಂಕಾರಗಳಿವೆ—ಒಂದು ಮಾಗಿರು
ದು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಯಾಗಿರುವುದು. ಯಾವ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ,
ದು ನನ್ನ ಮನೆ, ನನ್ನ ಕೋಣೆ, ನನ್ನ ಮಗ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರು
ದೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ಕಾಯಾದ ಅಹಂಕಾರ. ಯಾವ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ
ನಾನು ದೇವರ ಸೇವಕ, ನಾನು ಅವನ ಮಗು; ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನು
ಾನು, ಸರ್ವಜ್ಞನು ನಾನು' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುವುದೋ ಅದು
ಾಗಿದ ಅಹಂಕಾರ.

೩. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ತನಗೆ ಒಂದು
ಾತಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ
ವರು, "ಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದೇ ಸತ್ಯ; ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯ, ಇದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ
ಾಡಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿರು" ಎಂದರು.

೪. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇಹವಿರುವ ತನಕ ಅಹಂಕಾರ
ಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ
ರಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ತೆಂಗಿನ ಗಿಡದ ಗರಿಗಳು ಬೀಳು

ತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವು ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮ ಗುರುತನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬ
ತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆಯೆ ಒಬ್ಬನ ಅಹಂಕಾರವೂ ಕೂಡ. ಈ
ಅಹಂಕಾರ, ಆಗಲೇ ಯಾರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರೋ ಅವರನ್ನು ಬ
ಸುವುದಿಲ್ಲ.

೫. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತೋತಾಪುರಿಯನ್ನು, "ನಿನ್
ಮುಂದುವರಿದಿರುವವನಿಗೆ ಧ್ಯಾನದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ?" ಎ
ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತೋತಾಪುರಿ "ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು
ದಿನವೂ ತಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಮಂಕಾಗುವುದು; ಅದರಂ
ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಶುದ್ಧವಾಗಿರುವು
ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು "ಪಾತ್ರೆ ಚಿನ್ನ
ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಮಂಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್
ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನಜಪತಪಾ
ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

೬. ಅನುಲೋಮ ಮತ್ತು ವಿಲೋಮ ಎಂಬ ಎರಡು ಬ
ಯುಕ್ತಿ ಇದೆ. ತಿರುಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಚಿಪ್ಪಿನಂತೆ ಒ
ತಿರುಳಿನ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಚಿಪ್ಪಿನಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು.

೭. ಅಹಂಕಾರದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಹಂಕಾರವೂ
ಯಾರಿಗೆ ಬೆಳಕಿನ ಭಾವನೆ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಭಾವನೆ
ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಪಾಪದ ಭಾವನೆ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಪು
ಭಾವನೆಯೂ ಇದೆ.

೮. ಕಾಲಿಗೆ ಎಕ್ಕಡವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ನೀವು ಸ
ವಾಗಿ ಮುಳ್ಳಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ
ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ ಇರುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ನಿರಾ
ವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು.

೯. ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾ
ದ್ದನು. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅವನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವ
ಹುಚ್ಚನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಹಳ್ಳಿ
ಭಿಕ್ಷವನ್ನು ತಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕ
ಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಸಾಧು
ತುತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ

ುತ್ತನ್ನು ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಇಡುವನು. ಹೀಗೆ ಸಾಧು ಮತ್ತು ನಾಯಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೋಡಿಯಂತೆ ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಜನರ ಗುಂಪೊಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಿತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಾಧುವನ್ನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಗಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧು ನೀವು ನಗುವುದೇಕೆಂದು ಹೀಗೆಂದನು:—

"ವಿಷ್ಣು ವಿಷ್ಣುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವನು,
ವಿಷ್ಣು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಊಟಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವನು;
ಹೆ! ವಿಷ್ಣುವೆ, ನೀನು ನಗುವುದೇತಕ್ಕೆ?
ಏನಿದೆಯೊ ಅದೆಲ್ಲವೂ ವಿಷ್ಣುಮಯವೆ."

೧೦. ತನ್ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಅಜ್ಞಾನ. ದೇವರು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವನು ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೋ, ಅದೇ ಜ್ಞಾನ. ಯಾರಿಗೆ ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಿದೆಯೋ (ಅಂದರೆ ದೇವರನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ), ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. (ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆತನ ಪಾದ ಕಮಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ.)

೨. ಈಶ್ವರ

೧. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇರುವನು ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ? ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುವಂತೆ ಇರುವನು. ಅವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಬಲ್ಲರು, ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲಾರರು.

೨. ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವುದು ದೀಪದ ಸ್ವಭಾವ. ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಕೆಲವರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಕೆಲವರು ಕಳ್ಳ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಭಾಗವತವನ್ನು ಓದಬಹುದು. ಅದು ಬೆಳಕಿನ ತಪ್ಪೆ? ಆದಕಾರಣ ಕೆಲವರು ಅವನ ಪವಿತ್ರನಾಮದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕಳ್ಳತನ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಅವನ ತಪ್ಪೆ?

೩. ನೀವು ಏನನ್ನು ಹುಡುಕುವಿರೊ ಅದು ನಿಮಗೆ ದೊ
ತ್ತದೆ. ದೇವರು ಕಲ್ಪತರುವಿನಂತೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಏನನ್ನು ಅಪೆ
ಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅವನಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಬಡವನ
ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾದರೆ, ತ
ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವೆ, ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವ
ಕೂಡ ಅವನ ಮಾತನ್ನೆ ಮರುಧ್ವನಿಕೊಡುತ್ತಾ, "ನೀನು ಹಾಗೆ ಇ
ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅದೇ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ವಿರ
ವೇತನವನ್ನು (Pension) ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ವಿಷಯಗಳ
ಅವುಗಳ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ "ಈ ಪ್ರಪಂಚ
ನಾನು ಏನು ಸಾರ್ಥಕ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕ
ಕೊಳ್ಳುವನು. ದೇವರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗೊ
"ಹೌದು, ನಿಜ; ನೀನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ?" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

೪. ಸಾಕಾರ ದೇವರಿಗೂ ನಿರಾಕಾರ ದೇವರಿಗೂ ಏ
ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಅಚಲನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗ, ನಿಗು
ಬ್ರಹ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿ
ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗ, ಸಾಕಾರ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

೫. ಒಂದು ದಿನ ದೇವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡ
ದ್ದಾಗ, ಮಥುರನಾಥನು "ದೇವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಕೃತಿನಿಯಮಗಳ
ಬದ್ಧನಾಗಿರುವನು; ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ
ದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, "ಅದು ಹೇಗೆ?
ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಅವನು ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದುದ
ಅವನು ಮಾಡಬಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಮಥುರನಾಥನು, "ಬರೀ
ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಈ ಕೆಂಪು ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಬಿಳೀ ದ
ವಾಳದ ಹೂವು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನೆ?" ಎಂದನು. ಶ್ರೀರಾ
ಕೃಷ್ಣರು "ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಅ
ಇಚ್ಛೆಯಾದರೆ ಈ ಕೆಂಪು ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡ ಬಿಳಿಯ ಹೂವ
ಕೊಡಬಲ್ಲದು" ಎಂದರು. ಆದರೆ ಮಥುರನಾಥನಿಗೆ ಪೂ
ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದ ತೋಟದ
ಒಂದು ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೂವುಗಳು ಬಿಟ್ಟ
ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಳುಪು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ

ಎರಡು ಹೂವುಗಳೂ ಇದ್ದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಥುರನಾಥನ
ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆತನಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ
ಪ್ಪ! ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

೬. ಸಾಕಾರ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರದೇವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿನಗೆ
ಏದರೂ ಗೊತ್ತೆ? ಅದು ನೀರು ಮತ್ತು ಹಿಮದ ಗಡ್ಡೆಯಂತೆ.
ು ಘನೀಭೂತವಾಗಿ ಹಿಮದ ಗಡ್ಡೆಯಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು
ಾರ ಬರುವುದು. ಅದೇ ಹಿಮದ ಗಡ್ಡೆ ಕರಗಿ ನೀರಾದರೆ ಆ
ಾರವೆಲ್ಲ ಕರಗಿ ಮಾಯವಾಗುವುದು.

೭. ಮರಣಕಾಲವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಶರಪಂಜರದ
ುಲೆ ಮಲಗಿರುವ ಭೀಷ್ಮನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಬನಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.
ನ್ನು ನೋಡಿ ಅರ್ಜುನನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, "ಸಹೋದರನೆ,
ು ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು! ನನ್ನ ತಾತ ನಿತ್ಯಸತ್ಯಸಂಧನೂ, ಅಷ್ಟವಸುಗಳಲ್ಲಿ
ನೂ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಮಾಯಾವಶನಾಗಿ ಅವನೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು
ುಸುತ್ತಿರುವನು" ಎಂದನು. ಭಗವಂತ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ಇದನ್ನು
ಿದ ಮೇಲೆ ಭೀಷ್ಮರು ಹೀಗೆಂದರು: "ಹೇ! ಕೃಷ್ಣ! ಮಾಯಾವಶ
ಿ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ
ದರೂ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ನನ್ನ
ೀರಿಗೆ ಕಾರಣ. ಯಾವ ಭಗವಂತನ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ
ನವರು ಸರ್ವ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹ
ಕೃಷ್ಣನೆ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿರುವನು, ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿರು
ು. ಆದರೂ ಅವರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ!"

೮. ಕಾಶಿಗೆ ಮಥುರನಾಥನೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು
ರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ತ್ರೈಲಿಂಗ
ಮಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರು. ಆಗ 'ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ, ಆದರೂ
ರೇಕೆ ಹಲವು ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.
ಮಿಗಳು ಆಗ ಮೌನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಕಾರಣವೇ
ರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಬೆರಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾದರು.
ನದಿಂದ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದೆಂದೂ, ವಾದಕ್ಕೆ
ಿತಾಗ ಐಕ್ಯತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹಲವು ದೇವರ ಭಾವ ಬರುವುದೆಂದೂ
ಿಂದ ತೋರುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

೯. ಸಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ದೇವರುಗಳೆರಡೂ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲ. ಯಾರು ಸಾಕಾರನೋ ಅವನು ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಿರುವನು. ಮೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ನೋಡಿದರೂ ದಡವು ಕಾಣದಿರುವ ಸಾಗರವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಶೈತ್ಯಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾದ ನೀಗ ಗಳು ಅಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸು ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಶೈತ್ಯಾಧಿಕ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿರಾಕಾರನು ಸ ನಾದಂತೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಪುನಃ ಸೂರ್ಯೋ ವಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಕಾರದೇವರು ನಿರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗು

೩. ಮಾಯೆ

೧. ಮಾಯೆಯ ಸ್ವಭಾವವೇನು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ? ಕೆ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುವ ಪಾಚಿಯಂತೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಆಚೆಗ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಬಂದು ಆವರಿಸು ಅದರಂತೆಯೇ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇದಾದ ತಕ್ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಬಯಕೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯ ತೆರೆ ಬೀಸುವುವು.

೨. ಹಾವಿಗೆ ಅದರ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಷವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದ ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪರಿ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡಿಯಬಹುದಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಅದು ವಿಷ. ಇದರಂ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜಗತ್ತು ದೇವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವನು ಇ ಮೀರಿರುವನು. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜಗತ್ತು ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರು ಕಾಣುವುದು.

೩. ಮಾಯೆಗೂ (ಸ್ವಾರ್ಥತೆ) ದಯೆಗೂ (ಪರೋಪ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ? ಮಾಯೆ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ನಂಟರು ಇಷ್ಟರುಗಳ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಸಹೋದರರು, ಸಹೋದರಿಯರು, ಹೆ ಮಕ್ಕಳು, ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯ ಮತ್ತು ಸೋದರಸೊಸೆ ಇವರ

ರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ. ದಯೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ
ಸುನಾಗಿರುವ ಪ್ರೇಮ. ದೇವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವನು ಎಂಬ
ಾವದಿಂದ ಇದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು.

೪. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಯು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ
ನ್ನನ್ನು ಅದು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ,
ಕ್ಷಣವೇ ಅದು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ಮಾಯೆಗೆ
ಳಪಟ್ಟ ಜೀವರು ತಾವು ಭ್ರಾಂತರಾಗಿರುವೆವು ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ
ಾಯೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವರು.

೫. ದೇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು
ಾಯೆ ಎಂಬ ತೆರೆ. ಈ ಮಾಯಾ ತೆರೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ತನಕ
ಾವು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲಾರೆವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಗಿಂತ ರಾಮ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರುವನು. ಸೀತೆ ಅವರ ಮಧ್ಯ
ಲ್ಲಿ ಇರುವಳು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮ ಪರಮಾತ್ಮ,
ಕ್ಷ್ಮಣ ಜೀವಾತ್ಮ, ಸೀತೆ ಮಾಯೆ. ಸೀತೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆವಿಗೆ ಇಬ್ಬರ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಳೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆವಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಮನನ್ನು
ೋಡಲಾರ. ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆಕಡೆ ನಿಂತಾಗ ಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಾಮನನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ.

೬. ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ: ಒಂದು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು (ವಿದ್ಯಾಮಾಯೆ), ಮತ್ತೊಂದು
ದೇವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು (ಅವಿದ್ಯಾ
ಮಾಯೆ). ವಿದ್ಯಾಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ. ವಿವೇಕ
ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ, ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮರು ಪರಮಾತ್ಮ
ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತರಾಗುವರು. ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯೆ ಆರು ವಿಧವಾಗಿರು
ವುದು. ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮಾತ್ಸರ್ಯ.
ಇಂತಹ ಅಹಂಕಾರ ನಾನು, ನನ್ನದು ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ
ಮಾನವನನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾ
ಮಾಯೆ ಮೈದೋರಿದ ತಕ್ಷಣವೆ ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ನಾಶವಾಗುವುದು.

೭. ಸೂರ್ಯ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರ ಚಂಚಲವಾಗಿರುವ ನೀರಿ
ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೆ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ

ವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ತನಕ, ಅಂದರೆ ನಾನು, ನನ್ನದು
ಭಾವ ಹೋಗದೆ ಇರುವ ತನಕ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಲ

೮. ಸೂರ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವನು.
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೋಡ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾಣದಂತೆ
ವುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾಯೆಯ ತೆರೆ
ವ್ಯಾಪಿಯಾದ, ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಭೂತನಾದ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂ
ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ತಡೆಯುವುದು.

೯. ನೀರಿನ ಮೇಲಿರುವ ಪಾಚಿಯನ್ನು ನೀವು ನೂಕಿದರೆ
ಅದು ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಬರುವುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ನೀವು
ಯನ್ನು ನೂಕಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅದು ಬರುವುದು.
ಒಂದು ತೇಲುವ ಬೊಂಬನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಅದು ಬ
ಮಾಡುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪುನಃ ಮಾಯೆ ನ
ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಅಡಚಣೆ
ದಾಟಿ ಮಾಯೆ ಬರಲಾರದು. ಆಗ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಒಂದೇ ಗ
ಸುವುದು.

೧೦. ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಾದ್ಯಶಾಲೆಯ ವ
ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ
ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ
ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ
ಬಿರುಗಾಳಿ ಮೋಡವನ್ನು ಚದುರಿಸಿತು. ಸಾಧು ಕೋಣೆ
ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ಕುಣಿದಾಡಲು ಮೊ
ಮಾಡಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವನನ್ನು
ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮೌನವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್
ಇಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಇಷ್ಟು ಆನಂದವಾಗಿ
ಯಲ್ಲ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧು "ಈ ಜೀವನ
ಕವಿದಿರುವ ಮಾಯೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಹೀಗೆ. ಮೊದಲು ಶುಭ್ರ
ಆಕಾಶವಿರುವುದು. ಅನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮೋಡ ಕ
ವುದು. ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಶುಭ್ರವಾಗಿರು
ಎಂದನು.

೪. ಅವತಾರ

೧. ನದಿಯ ಮೇಲೆ ತೇಲುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೋಣಿ ನೂರಾರು ಜನರನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು. ಆದರೂ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮರದ ತುಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೂ ಅದು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಇದರಂತೆಯೆ ಅವತಾರ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದಾಗ ಅವನ ದಯೆಯಿಂದ ನೂರಾರು ಜನ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಸಿದ್ಧಪುರುಷನಾದರೊ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಾನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.

೨. ರೈಲ್ವೆ ಯಂತ್ರ ತಾನು ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿದ ಹಲವು ಗಾಡಿಗಳನ್ನೂ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು. ಇದರಂತೆಯೆ ಅವತಾರ ಪುರುಷರು ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ದೇವರೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು.

೫. ಹಲವು ಬಗೆ ಮನುಷ್ಯರು

೧. ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ದಿಂಬಿನ ಚೀಲದಂತೆ. ಒಂದು ದಿಂಬಿನ ಚೀಲ ಕೆಂಪು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಪ್ಪು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿಂಬುಗಳಲ್ಲಿರುವುದೂ ಒಂದೇ ತರಹದ ಹತ್ತಿ. ಇದರಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೂಡ; ಒಬ್ಬ ಸುಂದರನಾಗಿರಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕುರೂಪಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಮೂರನೆಯವನು ಸಾಧುವಾಗಿರಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ದುಷ್ಟನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನು.

೨. ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ನಮಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಾಣುವರು. ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇರುವ ಮರದಂತೆ ಇರುವುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರದು ಜರಡಿಯಂತೆ ಇರುವುದು. ಕೇರುವ ಮರ ಜಳ್ಳನ್ನು ತೂರಿ ಕಾಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೊ ಅದರಂತೆಯೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಾಮ-ಕಾಂಚನಗಳನ್ನು ತೂರಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ದೇವರೊಬ್ಬ

ನನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜರಡಿಯು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶೋ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಬ
ಜನರು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆ
ಬಾರದ ಕಾಮಕಾಂಚನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

೩. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮನಸ್ಸು ನೊಣದಂತೆ. ಯಾವಾ
ಹೇಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವುದನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು. ಮತ್ತಾವು
ಅದು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಕಮಲದೊಳಗೆ
ವನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವು
ಇದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸ್ವಭಾವದವರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ
ನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬ
ದೇವರು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿ
ಸ್ಥಳದಿಂದ ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವರು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ
ಹೊಡೆಯುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ

೪. ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಬಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಒದ್ದಾಡು
ಇಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೇ ಇರುವುವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊ
ಒದ್ದಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುವುವು. ಆದರೆ ಮೂರನೇ ಗುಂ
ಒದ್ದಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಬಲೆಯನ್ನು ತೂತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗು
ಇದರಂತೆಯೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಜನರಿರು
ಬದ್ಧರು, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಾಗಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಮ
ಮುಕ್ತರು.

೫. ಬೆಸ್ತಳೊಬ್ಬಳು ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕತ್ತ
ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಹೂವಾಡಿಗನ ಮನೆ
ಅವಳು ತಂಗಿದಳು. ಹೂವಾಡಿಗನು ಅವಳನ್ನು ಬಹಳ ಆದರ
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಹೂವು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಪಡಸಾಲೆ
ಕಳೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾದ ಸ್ಥ
ಅವಳಿದ್ದರೂ ಅವಳಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಹ
ಗಿಡದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಕೊನೆಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಳು. ಆಗ ಅವಳು ಖಾಲಿಯಾದ ಮ
ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಚುಮುಕಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮು
ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ

ತ್ತಿತು. ಇದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕೂಡ. ಅವರಿಗೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ದುರ್ಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೬. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಬಯಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ತೋರುವುದು. ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿಯ ಹಿಕ್ಕೆಯು ಅದು ತಿಂದ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆ, ಇಂತಹ ಸ್ವಭಾವದ ಜನ ಬಯಸುವುದೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೭. ಎರಡು ತರಹ ನೊಣಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಜೇನುನೊಣ; ಅದು ಜೇನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೀರುವುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧಾರಣ ನೊಣ; ಅದು ಜೇನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಯ ಬಿದ್ದರೆ ಕೆಟ್ಟಗಾಯದ ಮೇಲೂ ಕೂಡುವುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕೂಡ. ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆಯೊ ಅವರು ದೇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆಯೊ ಅವರು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇವರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಮ ಕಾಂಚನ ಮಾತನ್ನು ಮೊದಲುಮಾಡಿದರೆ, ತಕ್ಷಣವೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರು.

೮. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದವನ ಸ್ವಭಾವವೇನೆಂದರೆ, ತಾನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಚನ ಭಜನೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಉಳಿದವರು ಇದನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನೂ ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷರು ಇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅಣಕಿಸುತ್ತಾನೆ.

೯. ಮೊಸಳೆಗೆ ಯಾವ ಶಸ್ತ್ರವೂ ಕೂಡ ಛೇದಿಸಲಾರದಂತಹ ಚರ್ಮವಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದವನಿಗೆ ನೀವು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

೧೦. ಸೂರ್ಯನ ರಶ್ಮಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ
ತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಅದು ನೀರು, ಕನ್ನಡಿ, ನುಣುಪಾದ
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೊ ಆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ
ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ
ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಯಾರು ಶುದ್ಧಾತ್ಮರೊ ಅವರಲ್ಲಿ
ವ್ಯಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

೧೧. ಅನೇಕ ಕಡಬುಗಳು ನೋಡಲು ಒಂದೇಯಾಗಿ
ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೂರಣಗಳ
ಬಹುದು. ಕೆಲವದರಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಹೂರಣ, ಕೆಲ
ಖೋವ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದರಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹವೆಲ್ಲ
ಬಗೆಯ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಆಗಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಗು
ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವರು.

೧೨. ನೀರೆಲ್ಲ ನಾರಾಯಣ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ
ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ ದೇವರು ಸರ್ವ
ಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳವೂ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.
ನೀರನ್ನು ಕಾಲು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು
ವನ್ನು ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಮೂರನೆಯದನ್ನು ಕು
ವುದಕ್ಕೆ; ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೂ ಕೂಡ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.
ರಂತೆಯೇ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವಕ್ಕೆ
ದಿಂದಲೇ ನಿಂತು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

೧೩. ದೇವರು ಹುಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವನು ಎಂಬುದ
ನಿಜ. ಆದರೆ ನಾವು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬಾರದು. ಇದರಂ
ಅತಿ ದುಷ್ಟನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದೇವರು ಇರುವನು ಎಂಬುದೇನೊ
ಆದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವ

೧೪. ಒಬ್ಬ ಗುರು ಎಲ್ಲರೂ ನಾರಾಯಣನ ಸ್ವರೂಪ
ಬೋಧಿಸಿದನು. ಶಿಷ್ಯನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಇದನ್ನು ನಿಜವೆಂದು
ಕೊಂಡನು. ಒಂದು ದಿನ ಶಿಷ್ಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆನೆ
ಕಂಡನು. ಅದು ಇವನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲಿದ್ದ
ತನು ದೂರ ಹೋಗು, ದೂರ ಹೋಗು–ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿ
ಶಿಷ್ಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ: ನಾನೇಕೆ

ಹೋಗಬೇಕು, ನಾನೂ ನಾರಾಯಣ, ಆನೆಯೂ ನಾರಾಯಣ. ನಾರಾಯಣನಿಂದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಏನು ಅಂಜಿಕೆ! ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಆನೆಯು ತನ್ನ ಸೊಂಡಲಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ಗುರುವಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಗುರು "ಮಗು! ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೊ ಸರಿ. ನೀನು ನಾರಾಯಣ, ಆನೆಯೂ ನಾರಾಯಣ; ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ದೂರ ಹೋಗು ಎಂದ ಮಾಹುತ ನಾರಾಯಣನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ?" ಎಂದನು.

೧೫. ಸತ್ಪುರುಷರ ಕೋಪವೆನ್ನುವುದು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಗೆರೆಯಂತೆ. ಬೇಗ ಅಳಿಸಿಹೋಗುವುದು.

೧೬. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆ. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುವರು, ಪುರೋಹಿತರಾಗುವರು, ಕೆಲವರು ಅಡಿಗೆಯವರಾಗುವರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸೂಳೆಯರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡುವರು.

೧೭. ಒರೆಗಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಿತ್ತಾಳೆಗೂ ಚಿನ್ನಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬನ ಸ್ವಭಾವ, ಕಪಟವೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವರು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನು.

೧೮. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದಂತಹವರು. ಯಾರು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವರೋ ಅವರು ಕೊನೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಯಾರು ಕಾಮಕಾಂಚನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು.

೧೯. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರನ್ನು ಯಾವುದೂ ಜಾಗ್ರತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಕಷ್ಟಗಳೇನೂ ಅವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಅವರು ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿ; ಅದಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡ ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ಬಾಯಿಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಇವರು ಎಂತಹ ವಿಪತ್ತು ಬಂದರೂ ಪರಿ

ಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಏನೂ ಸಂ
ವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು.

ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು: (೧) ನೀರಿನಂ
ವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು. (೨) ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡದೆ
ಗಿರುವವನು. (೩) ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ತುಲಸಿಪತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟು
ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವವನು. (೪) ದೊಡ
ಕನ್ನು ಇಳಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಂಗಸು. (೫) ಪಾಚಿಯಿಂದ
ಕೊಳದ ನೀರು—ತುಂಬಾ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದುದು.

೬. ಗುರು

೧. ಗುರು ಒಬ್ಬನೆ. ಆದರೆ ಉಪಗುರುಗಳು ಹಲ
ಇರಬಹುದು. ಉಳಿದವರಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿತ
ವುದಕ್ಕೆ ಉಪಗುರುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರು
ವಾಸಿಯಾದ ಅವಧೂತರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಉಪಗು
ರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

೨. ಒಂದು ದಿನ ಅವಧೂತನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆದೆಯ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮದುವೆಯ ಮೆ
ರಭಸ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರ
ಕಂಡನು. ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಬೇಡನೊಬ್ಬನು ಮೃಗ
ಗುರಿಯಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಮತ್ತು
ಣೆಯ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.
ತನು ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ "ಅಯ್ಯ! ನೀನು ನನ
ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಈಗ ನೀನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ
ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಲಿ"

೩. ಬೆಸ್ತನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮೀನನ್ನು
ತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಧೂತನು ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು "
ಊರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಗಾಣಕ್ಕೆ
ಬೆಂಡು, ಗಾಣವನ್ನು ಇನ್ನೇನು ಮೀನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ ಎ
ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಇವನಿಗೆ ಯಾವ ಉತ್

ೇಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಾಣದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕಾಗ್ರಮಾಡಿದ್ದನು. ೂದಲು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದಾದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ "ನೀನು ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವಧೂತನು ಅವನಿಗೆ ಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ಅಯ್ಯ! ನೀನು ನನಗೆ ಗುರು. ನಾನು ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ೇವತೆಯ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನುಸರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ರೆಗೆ ಮತ್ತಾವ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೂ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗದಿರಲಿ" ಎಂದನು.

೪. ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹದ್ದನ್ನು ೋಡಿ, ಇತರ ಹದ್ದುಗಳೂ ಕಾಗೆಗಳೂ ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ದನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೀನನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಹೋದರೂ ಅದರ ಂಸಕರು ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುವು. ಅನಂತರ ಬೇಜಾರಿನಿಂದ ೀನನ್ನು ಕೆಡಹುವಂತೆ ಮಾಡಿದುವು. ಮತ್ತೊಂದು ಹದ್ದು ಆ ೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೆ ಗುಂಪು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ೊದಲನೆ ಹದ್ದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟವು. ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಶಾಂತವಾದ ಸಮಾಧಾನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಧೂತನು ಅದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತ ಹೀಗೆಂದನು: "ನೀನು ನನ್ನ ಗುರು. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ತಶಾಂತಿ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದೆ."

೫. ಒಂದು ಬಕ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಬೇಡನೊಬ್ಬ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಣದಿಂದ ಗುರಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇದರ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಧೂತ ಆ ಬಕಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ "ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಇರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ನಿನ್ನ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸೋಣ" ಎಂದನು.

೬. ಅವಧೂತನಿಗೆ ಜೇನುನೊಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರು ಸಿಕ್ಕಿದನು. ಜೇನುನೊಣ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಜೇನನ್ನು ಕೂಡಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು

ಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಏನೂ ಸಂಭ
ವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು.

ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು: (೧) ನೀರಿನಂತೆ
ವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು. (೨) ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಮ
ಗಿರುವವನು. (೩) ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ತುಲಸಿಪತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೆ
ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವವನು. (೪) ದೊಡ್ಡ
ಕನ್ನು ಇಳಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಂಗಸು. (೫) ಪಾಚಿಯಿಂದ ತ
ಕೊಳದ ನೀರು—ತುಂಬಾ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದುದು.

೬. ಗುರು

೧. ಗುರು ಒಬ್ಬನೆ. ಆದರೆ ಉಪಗುರುಗಳು ಹಲವು
ಇರಬಹುದು. ಉಳಿದವರಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಲಿತುಕ
ವುದಕ್ಕೆ ಉಪಗುರುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರುವ
ವಾಸಿಯಾದ ಅವಧೂತರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಉಪಗುರು
ರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

೨. ಒಂದು ದಿನ ಅವಧೂತನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆದೆಯ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮದುವೆಯ ಮೆ
ರಭಸ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ
ಕಂಡನು. ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಬೇಡನೊಬ್ಬನು ಮೃಗದ
ಗುರಿಯಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ವಿ
ಣೆಯ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅ
ತನು ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ "ಅಯ್ಯ! ನೀನು ನನಗೆ
ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಈಗ ನೀನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ
ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರವಾಗಲಿ" ಎ

೩. ಬೆಸ್ತನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮೀನನ್ನು ಹಿ
ತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಧೂತನು ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು "ಅಣ
ಊರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಗಾಣಕ್ಕೆ
ಬೆಂದು, ಗಾಣವನ್ನು ಇನ್ನೇನು ಮೀನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ
ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಇವನಿಗೆ ಯಾವ ಉತ್ತರ

ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಾಣದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕಾಗ್ರಮಾಡಿದ್ದನು. ಮೊದಲು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದಾದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ "ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವಧೂತನು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ಅಯ್ಯ! ನೀನು ನನಗೆ ಗುರು. ನಾನು ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ವರೆಗೆ ಮತ್ತಾವ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೂ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗದಿರಲಿ" ಎಂದನು.

೪. ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇತರ ಹದ್ದುಗಳೂ ಕಾಗೆಗಳೂ ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ಅದನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೀನನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಹೋದರೂ ಅದರ ಹಿಂಸಕರು ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುವು. ಅನಂತರ ಬೇಜಾರಿನಿಂದ ಮೀನನ್ನು ಕೆಡಹುವಂತೆ ಮಾಡಿದುವು. ಮತ್ತೊಂದು ಹದ್ದು ಆ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೆ ಗುಂಪು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಮೊದಲನೆ ಹದ್ದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟವು. ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಶಾಂತವಾದ ಸಮಾಧಾನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಧೂತನು ಅದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತ ಹೀಗೆಂದನು: "ನೀನು ನನ್ನ ಗುರು. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ತಶಾಂತಿ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದೆ."

೫. ಒಂದು ಬಕ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಬೇಡನೊಬ್ಬ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಣದಿಂದ ಗುರಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇದರ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಧೂತ ಆ ಬಕಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ "ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಇರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ನಿನ್ನ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸೋಣ" ಎಂದನು.

೬. ಅವಧೂತನಿಗೆ ಜೇನುನೊಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರು ಸಿಕ್ಕಿದನು. ಜೇನುನೊಣ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಜೇನನ್ನು ಕೂಡಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು

ಜೇನುಗೂಡನ್ನು ಕಿತ್ತು ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟನು.
ನೊಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದೀರ್ಘಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ
ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಧೂತನು ಜೇನುನೊಣಕ್ಕೆ ನ
ಮಾಡುತ್ತ ಹೀಗೆಂದನು: "ಸ್ವಾಮಿ, ನೀನೇ ನನಗೆ ಗುರು.
ಸಿಟ್ಟ ಆಸ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗಾಣುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು
ನಿನ್ನಿಂದ ಕಲಿತೆ."

೭. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಗುರುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ.
ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭ ಎನ್ನುವುದು ಹಿಂದಿನ ನಾ
ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಹಲವು ಮಂದಿ.
ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ಅತಿ ವಿರಳ.

೮. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ
ಪೂಜೆ ಜಪ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದ್ದರೆ
ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗುರುವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಯೇ ಒದಗಿಸ
ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

೯. ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರು, ಎರಡನೆಯವರು
ಮೂರನೆಯವರು ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧ. ಮೂರನೆ ತರ
ವೈದ್ಯ ರೋಗಿಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಯಾವುದ
ಔಷಧಿಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊ ಎಂದು ಹೇಳುವನು.
ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋಗುವನು. ರೋಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ಔಷ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕೂ
ವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆ ವಿಧದ ವೈದ್ಯ ಔಷಧವನ್ನು ಉಪಯೋ
ಗುಣಮುಖವಾಗುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ರೋಗಿಗೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನ
ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದ ರೋಗಿ ಔಷ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುವನು. ಮೊದಲನೆ
ರೋಗಿಯು ಯಾವ ಔಷಧವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂ
ತೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಔಷಧಿ
ಬಲವಂತದಿಂದ ರೋಗಿಗೆ ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಹಿಂತೆಗೆಯು
ಇದರಂತೆಯೆ ಯಾವ ಗುರು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟ
ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೊ ಅವನು ಮೂರನೆ ಬಗೆಯ
ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲ್ಮೆಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವತನಕ ಪದೇ ಪದೇ

ುರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವನೋ ಅವನು ಎರಡನೆಯ ವೈದ್ಯ. ಶಿಷ್ಯ ತಾನು ೇಳಿದುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಾಡುವವನು ಮೊದಲನೆ ವಿಧದ ವೈದ್ಯ.

೭. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆ ಧರ್ಮ, ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲ

೧. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಬ್ಬನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸ ಬೇಕು? ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುವ ತನಕ. ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ಜೇನುಹುಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವುದು. ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರಲು ಮೊದಲು ಮಾಡುತ್ತಲೆ ಅದರ ಶಬ್ದವೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುವುದು.

೨. ಒಂದು ದಿನ ಗತಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಕೇಶವಚಂದ್ರಸೇನನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು: "ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದವರು, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?" ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು: "ರಣಹದ್ದು ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೊಳೆತು ನಾರುವ ಕಳೇಬರಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ಗುಂಡಿಯ ಕಡೆ. ಪಂಡಿತರೆಂದು ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮನ ಸ್ಸೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಆದಕಾರಣವೆ ಅವರು ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರರು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ನಾಗುವುದು?"

೩. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಗ್ರಂಥಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ದರ್ಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ಅದು ಒಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು.

೪. ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ಒಂದು ಮಾತಿನಿಂದ

ನಿನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ. ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ
ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕೇಶವಚ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು.”

೫. ನೀರಿನ ಕೊಡ ತುಂಬುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಧ
ವುದು. ಅದು ತುಂಬಿದ ತಕ್ಷಣವೆ ಧ್ವನಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಇ
ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲವೊ ಅವರು ದೇವರ ವಿ
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಾದ ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಯಾರು
ನೋಡಿರುವರೋ ಅವರು ಮೌನವಾಗಿ ಆ ಪರಮಾ
ಅನುಭವಿಸುವರು.

೬. ವಿವೇಕ ವೈರಾಗ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗ
ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯ
ವಿವೇಕವೆಂದರೆ ನಿತ್ಯ ಅನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನಿತ್ಯವ
ಹಿಡಿಯುವುದು. ಆತ್ಮ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರಾದವ
ಜ್ಞಾನವೂ ಕೂಡ ವಿವೇಕ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇ
ಅನಾಸಕ್ತಿಯೇ ವೈರಾಗ್ಯ.

೭. ಹಿಂದೂಗಳ ಪಂಚಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೊ
ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಳೆ
ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಹಿಂಡಿದರೆ ಒಂದು
ನೀರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊ ಒಳ್ಳೆ
ವಾದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇವನ್ನು ಓದ
ಒಬ್ಬನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಲಾರ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂ
ಮಾಡಬೇಕು.

೮. ಇಬ್ಬರು ಒಂದು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರ
(ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದವನು) ತೋಟದ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಾವಿನ ಮರಗಳ
ಯೊಂದು ಮರದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳಿವೆ, ಈ ತೋ
ಖರೀದಿ ಎಷ್ಟಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾ
ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಇವನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಸ್ನೇಹಿತನು
ಮಾಲೀಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂ
ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾವಿನ ಗಿಡದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ

ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಈಗ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು? ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹಸಿವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದು. ಮರದ ಎಲೆಯನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ಮೆರೆಯುವವನು ದೇವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹಲವು ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವನು. ಆದರೆ ಶ್ರದ್ಧಾವಿನಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವನ್ನು ಜಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವನು.

೯. ಸಂತೆಯಿಂದ ದೂರ ಇರುವ ವರೆಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ "ಹೊ, ಹೊ!" ಎಂಬ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಧ್ವನಿಯೊಂದೆ ಕೇಳುವುದು. ಆದರೆ ಸಂತೆಯನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕಾಗ ಶಬ್ದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಆಗ ಒಬ್ಬನು ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಇವನ್ನು ಅವನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರ ಇರುವ ವರೆಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಸಾರ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೧೦. ವೇದ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ, ಮಾನವನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದುದರಿಂದ ಎಂಜಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ಅದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಇದುವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

೧೧. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಬರುವ ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಮಗುವಿಗೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

೧೨. ಸ ರಿ ಗ ಮ ಪ ದ ನಿ, ಎಂದು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವಾದ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಾರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದರಂತೆಯೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ.

೧೩. ಒಂದು ದಿನ ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕಂಡನು. ಆತನು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೆ ತನ್ನ ಜಟೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ 'ಶಿವೋಹಂ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮೌನವಾಗಿ ಕೊಂಚಕಾಲ ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ,

"ಸುಮ್ಮನೆ ಶಿವೋಹಂ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೆ
ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾ
ನಿರತನಾಗಿ ತಾನೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಆತನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯನಾದ
ಮಾತ್ರ ಆ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನ
ತ್ತಾನೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸ
ರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ತ
ದೇವರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ, ನಾವು ಆತನ ದಾಸರೆಂದೂ ತಿಳಿ
ವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದರು. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಗೊತ
ಈ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ
ವಂತನಾದನು. ಅವನು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮು
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದ
ಪರಮಹಂಸರಿಂದ ಕಲಿತ ಬುದ್ಧಿವಾದ: "ಇಂದಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ರ
ಚಂದ್ರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ ತಾನು ಅವನ ಸೇವಕನೆಂ
ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ."

೮. ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನ

೧. ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಆಡುವವನು ಅಜ್ಜಿಯ
ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಇನ್ನು ಆಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾರ. ಅವ
ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಯಾರೂ ಅವನ
ಕಳ್ಳನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ
ಪ್ರಪಂಚದ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರು ದೇವರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳ
ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ದ
ರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೊ ಅವರನ್ನು ಸಂಸಾ
ಬಂಧನಗಳು ಕಟ್ಟಲಾರವು.

೨. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಗದ್ದೆ ಮತ್ತು ನೀರು ಹರಿಯುವ ಕೆಲ
ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವರು. ಬೊಂ
ಕಡ್ಡಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೀ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋಗುವುದು. ಆದರೆ ಒ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಪುನಃ ಬರಲಾರವು. ಅವುಗಳು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಶೀ

ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುವು. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದರ
ಭವದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತ ಒಂದೆರಡು ಮೀನುಗಳು ಮಾತ್ರ
ತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಧುಮುಕಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರಂತೆಯೆ
ಥರು ಮೋಸದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿ
ರು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳು
ಹಲವಾರು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ನಾಶವಾಗುವರು.
ರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಅನುಭವದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತು ಕಾಮಕಾಂಚನ
ಬೀಳದೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತರಾಗುತ್ತಾರೆಯೊ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ
ದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರು.

೩. ಭಕ್ತ ರಾಮಪ್ರಸಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಂದು ಕನ
ು ಕರೆದನು. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದರೆ
ಪ್ರಪಂಚವೆ,

"—ಆನಂದದ ನೆಲೆವೀಡು
ತಿಂದು ಕುಡಿದು ನಲಿನಲಿಯುತ ಕಾಲಕಳೆವೆ.
ಎನಿತಮೋಘ ಜನಕರಾಜನಾ ತಪಃಪ್ರಭೆ!
ಆವ ಸುಖಕೆ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು ಅವಗೆ ಇಲ್ಲಿ?"

ಇಲ್ಲ! ಅವನು ಎರಡನ್ನೂ (ದೇವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚ)
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ನೊ
ರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಟ್ಟಲಿನ
ನ್ನು ಕುಡಿದನು.

೪. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬನು, ಗೃಹಸ್ಥರು ದೈವಭಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ
ವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ
ಹೇಳಿದರು—"ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೆಂಗಸರು
ಲಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿರುವೆ. ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ
ನಲ್ಲಿರುವ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಆಡಿಸುವಳು. ಮತ್ತೊಂದು
ಂದ ಮಗುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಎದೆಹಾಲನ್ನು
ಸುವಳು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದವರ ಹತ್ತಿರ ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿನ
ಇಷ್ಟು, ಇವತ್ತಿನ ಬಾಕಿ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಳು.
ರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟೊಂದಿದ್ದರೂ ಕುಟ್ಟುವ ಯಂತ್ರ ತನ್ನ
ೕಲೆ ಬಿದ್ದು ಗಾಯಮಾಡದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವಳು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರಿ.
ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನನ್ನು ನೆನೆಯಿರಿ. ಅವನಿಂದ ದೂರವ
ನೀವು ಹಾಳಾದಂತೆ."

೫. ಯಾವನು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಲೋಭನಗಳ ಮಧ್ಯದ
ಭಗವತ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ
ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ವೀರ. ನಿಜವಾದ ಶೂರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿ
ಬೇಕಾದರೆ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ
ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಜ್ಞಾನಿ ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯಗಳ
ದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ದೆ
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿರುವುದು.

೬. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಂಗ
ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ನಾಲ್ಕೈದು ನೀರಿನ ಕೊಡವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹೊ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುಖದುಃ
ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡ
ದಿರಲಿ ಎಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಡುವಂತೆ, ಧರ್ಮ
ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಾರಿಗನು ಎಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ
ವಾದ ಗುರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದಂತೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿರಬೇ

೭. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವವನು ಏಕಕಾಲ
ಎರಡು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವಂತೆ ಎಲೈ ಗೃಹಸ್ಥರೆ ನಿಮ್ಮ ಎ
ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಅನವರ
ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

೮. ಜಾರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ
ಪತಿ ಯಾವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನೆನೆಯು
ಎಲೈ ಗೃಹಸ್ಥರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮ
ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಮೇಲೆ

೯. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅನಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವುದು ನಿ
ಗೊತ್ತೆ? ಒಬ್ಬನು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೀನಿನಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಮೀ
ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಮೀನು ಕೆ
ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೧೦. ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಕವಾಗಿರುವುದು ಕೆಳಗೆ ಇರುವುದು. ೂಕವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದು. ಮಾನವನ ನಸ್ಸು ತಕ್ಕಡಿಯಂತೆ, ಎರಡು ತೂಕಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳ ಟ್ಟಿರುವುದು. ಒಂದನೆಯದು ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಅದರ ಕೀರ್ತಿ ುಂತಾದುವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ. ಎರಡನೆಯದು ವೇಕ, ವೈರಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ. ಮೊದಲನೆಯದು ಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಪಂಚದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿ ದೇವರಿಂದ ದೂರ ೋಗುವುದು. ಎರಡನೆಯದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ದೇವರ ಡೆಗೆ ವಾಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದು.

೧೧. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಕಬ್ಬಿನ ಗದ್ದೆಗೆ ದಿನವೆಲ್ಲ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿ ತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ೊಟ್ಟು ನೀರು ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ದೂರ ಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಗ್ಗಣದ ಬಿಲದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀರೆಲ್ಲ ಹರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ೇವರ ಆರಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಧನ, ಕೀರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಶಿಸುವ ಭಕ್ತನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅಷ್ಟೆ. ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಭಕ್ತಿ ೆಲ್ಲ ಆಸೆ ಎಂಬ ಬಿಲದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹರಿದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವುದು ೂತ್ತಾಗುವುದು.

೧೨. ಕಂಬವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ಹುಡುಗನು ೇಗವಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಸುತ್ತುವಾಗ ಅವನ ಗುರಿಯೆಲ್ಲ ಕಂಬದ ೕಲೆ ಇದೆ. ಕಂಬವನ್ನು ಅವನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ೊಂಡಿರುವನೊ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವನು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ವನು ಕಂಬವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ತಕ್ಷಣವೇ ತಾನು ಬಿದ್ದುಬಿಡುವನೆಂದೂ ವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರ ೕಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರಾಗುವಿರಿ.

೧೩. ಅನೇಕರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುಖ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ಳಿದು ವ್ರತಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ವರು ಏನಾದರೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಅಥವಾ ಸಾಯುವ ಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಮರೆಯುವರು. ಸಾಧಾರಣ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಗಿಣಿ

ರಾಧಾರಮಣನ ಹೆಸರನ್ನು ದಿನವೆಲ್ಲ ಹಾಡುವುದು. ಆದರೆ
ಬೆಕ್ಕಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಾಗ ರಾಧಾರಮಣನ ಹೆಸರನ್ನು ವ
ತನ್ನ ನೈಜಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೀರ್, ಕೀರ್ ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳು

೧೪. ದೋಣಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
ದೋಣಿಯೊಳಗೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರು ಬಂದರೆ ದ
ಮುಳುಗುವುದು. ಇದರಂತೆಯೆ ಭಕ್ತನು ಗೃಹಸ್ಥನಂತೆ ಪ್ರಪಂ
ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆ ಅವನ ಮನಸ
ಪ್ರವೇಶಿಸಕೂಡದು.

೧೫. ಪ್ರಪಂಚ ಹೇಗಿದೆ ಬಲ್ಲಿರಾ? ಇದು ಬರೀ ಬೀಜ ವ
ಸಿಪ್ಪೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಇದೆ. ತಿ
ಇರುವುದು ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ. ಇದನ್ನು ತಿಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆನೊ
ಬರುವುದು.

೧೬. ಕೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿಕೊಂಡು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ
ಕೈಗೆ ಅಂಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೆ ನೀವು ಮೊದಲು ಭಕ್ತಿ
ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಮಕಾಂಚನ ಪಾ
ಬೀಳದೆ ಇರಬಹುದು.

೧೭. ಹಾವು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬರುವವರನ್ನು ಕಚ್ಚು
ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಗಾರುಡಿಗ ವಿದ್ಯೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೊ ಅವರು ನಿರ್ಭಯ
ಏಳೆಂಟು ಹಾವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೊರಳಿನ ಸುತ್ತಲೂ ನೇತುಹಾಕಿಕೊ
ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಟವಾಡಿಸುವರು. ಇದರಂತೆಯೇ ಯ
ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚ
ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆಯೊ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕೆಡುವು
ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ ಎಂಬಿವು ಹಾವಾಡಿಸುವವನನ್ನು ಕಾಪಾ
ಮಂತ್ರದ ಮಣ್ಣಿನಂತೆ.

೧೮. ಮೂಲಂಗಿಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಅದು ತೇಗಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಾ
ವಂತೆ ಒಬ್ಬನ ಆಲೋಚನೆ ಅವನ ಮಾತಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವು
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದವರು ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು ನೋಡುವು
ಬಂದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುವ

೧೯. ಮನಸ್ಸೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿ
ಕೊಳ್ಳಿ. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ದಡ್ಡನನ

ಾಡುವುದು, ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ
ುರಾತ್ಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಎಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸು. ಯಾರ ಮನಸ್ಸು
ದಾ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಸಿರುವುದೊ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವ
ಾಧನೆಯೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

೨೦. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದವನ ಸ್ವಭಾವ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ?
ವನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ನೋಡು
ತ್ತಾನೆ. ಗಾಜಿನ ಬಾಗಿಲಿರುವ ಒಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಂತೆ
ರುವನು.

೨೧. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ಓದಿದುದರ
ಪ್ರತಿಫಲ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಷ್ಟೆ. ಗೀತೆಯನ್ನು
ನ್ನೆರಡು ಸಲ ಹೇಳಿರಿ, ಅದು ತ್ಯಾಗಿ ತ್ಯಾಗಿ ಎಂದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಗೀತೆ
ಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ
ೕವರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ.

೬. ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿ

೧. ಒಂದು ಪೂರ್ತಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಅಥವಾ ಸೀಬೆ
ಣ್ಣನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು; ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ
ಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಲ
ಾಗೆ ಕುಕ್ಕಿತು ಎಂದರೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ದಾನ
ಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ತಾನೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವು
ಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮತ್ತು ಯುವಕರಿಗೆ ದೇವರನ್ನು
ಡುಕುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಆಸೆಗಳಿಂದ
ನ್ನೂ ಮಾಸದ, ಎಂಜಲಾಗದ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಅವರು. ಒಂದು ಸಲ
ಪ್ರಪಂಚದ ಆಸೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿತು ಎಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ
ಾರ್ಗವನ್ನು ಅವರು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ.

೨. ನಾನು ಏಕೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ?
ವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಹದಿನಾರು ಆಣೆಗೆ ಒಡೆಯರು. ಅವರು
ಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅದು ಭಾಗವಾಗುತ್ತ ಬರುವುದು. ಮದುವೆಯಾದವನ
ರ್ಧಮನಸ್ಸು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆ ಹೋಗುವುದು. ಮಗು

ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಕಾಲುಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉ
ಕಾಲುಪಾಲು ಮನಸ್ಸು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು, ಕೀರ್ತಿಗೌರವ, ಉಡು
ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಡೆ ಚದರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣವೆ ಹುಡು
ಮನಸ್ಸು ದೇವರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲುದು. ಹೀಗೆ ಮಾ
ವುದಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

೩. ಗಿಳಿ ಬೆಳೆದು ಅದರ ಗಂಟಲಿನ ಪರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮೇ
ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಡಲು ಕಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಳೆಯದಾಗಿರುವಾಗ
ಅದಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಇದರಂತೆಯೇ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮೇ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ
ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

೪. ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಇದ್
ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಶ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೌದೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇಂಗಿ
ಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಸೇ
ನೀರು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಂಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ
ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮಿಶ್ರವಾಗ
ಇರುವುದರಿಂದ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಬಹುದು. ಆ
ಆಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆತುಹೋದ ಮುದುಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿ
ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೫. ಎಳೆಯ ಬಿದಿರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿಸಬಹುದ
ಆದರೆ ಬಲಿತ ಬಿದಿರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ಮುರಿ
ಹೋಗುವುದು. ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿ
ವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ವಯಸ್ಸಾದವರ ಮನಸ್ಸಾದರೋ ಹಾ
ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

೬. ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಸಾಸಿವೆಕಾಳಿನ ಪೊಟ್ಟಣದಂ
ಇರುವುದು. ಹರಿದ ಪೊಟ್ಟಣದಿಂದ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಹೋ
ಸಾಸಿವೆಕಾಳನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೋ ಅದರಂತೆಯೆ
ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಹರಿದುಹೋಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳ
ಲೀನವಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ
ವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೋಗ
ಹುಡುಗನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಮೇ

ಸುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ವೃದ್ಧನ ಮನಸ್ಸಾದರೋ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ
ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಂದ
ದು ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.

೭. ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ
ಂಚೆಯೇ ಮೊಸರನ್ನು ಕಡೆಯಬೇಕು. ಬಿಸಿಲು ಏರಿದ ಮೇಲೆ
ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಯ
ಯೇ ಯಾರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು
ಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು.

೮. ಒದ್ದೆಯಾದ ಬೆಂಕಿಯ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಗೀಚಿ
ೂ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮುರಿದುಹೋಗುವುದು. ಆದರೆ ಒಣ
ಬೆಂಕಿಯ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒಂದುಸಲ ಗೀಚಿದರೆ ಸಾಕು, ಹತ್ತುವುದು.
ಗೆಯೇ ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ಸತ್ಯವಂತರಾದ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ
ಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗದ ಒಣಗಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಕಡ್ಡಿಯಂತೆ. ಒಂದು ಸಲ
ವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ
ೀಮ ಉದಯಿಸುವುದು. ಕಾಮಕಾಂಚನ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ
ಪಂಚಿಕನ ಮನಸ್ಸಾದರೋ ಒದ್ದೆಯಾದ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯಂತೆ.
ರುವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೋಧೆಮಾಡಿ
ೂ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

೧೦. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಾಧಕರು

೧. ಎರಡು ವಿಧದ ಸಾಧಕರನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.
ಬ್ಬರು ಕೋತಿ ಮರಿಯಂತೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯಂತೆ.
ೋತಿಯ ಮರಿ ತಾನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಂತರ ತಾಯಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.
ಕ್ಕಿನ ಮರಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾಯಿ
ದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಿರಿಚುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಾಯಿ
ಂದು ಅದರ ಕತ್ತನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತನಗೆ ತೋರಿದ ಕಡೆ
ದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಜ್ಞಾನ
ೋಗ ಮತ್ತು ಅನಾಸಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವವನು

ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವನು. ಆದರೆ ಯ
ಪ್ರೇಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರೇ
ವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದಕಾರಣವೇ ಅ
ದೇವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನೆಚ್ಚಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗುವನು. ಮೊ
ನೆಯುವನು ಕೋತಿಯ ಮರಿಯಂತೆ, ಎರಡನೆಯುವನು ಬ
ಮರಿಯಂತೆ.

೨. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ತನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹ
ಜನರಿಗೆ ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ತಂದೆ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಭ
ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಒಂದೇ ದೇವ
ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪೂ
ತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ
ಕೆಲವರು ಅವನನ್ನು ಯಜಮಾನನೆಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲ
ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲ
ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

೩. ನೀವು ಹುಡುಕುವುದು ನಿಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಯಾ
ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರು ದೊರಕುತ್ತಾ
ಯಾರು ದ್ರವ್ಯ ಅಥವಾ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆಯೋ ಅ
ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

೪. ಭಿಕ್ಷುಕ, ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕುಂ
ಕಾಯನ್ನೋ ಸೋರೆಕಾಯನ್ನೋ ಕೇಳಿದರೆ ಮೂರ್ಖನಾಗುತ್ತಾ
ಇದರಂತೆಯೇ ಭಕ್ತ, ರಾಜರ ರಾಜನಾದ ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಬದಲು ಅಣಿಮಾದಿ ಅ
ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಮೂರ್ಖನಾಗುತ್ತಾನೆ.

೫. ಸಾಧಕ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ
ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಎಂಬುದ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆನೆಗೆ ಎರಡು ಜೊತೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿ
ಒಂದು ಹೊರಗಡೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಣುವ ಕೊಂಬು, ಮತ್ತೊಂ
ಆಹಾರವನ್ನು ಅಗಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯೊಳಗಿರುವ ಹಲ್ಲು. ಇ
ರಂತೆಯೇ ಭಕ್ತನು ಹಲವು ವೇಳೆ ತನ್ನ ನೈಜಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮರೆಮಾ
ಕೊಂಡು ಬೇರೊಂದು ಸ್ವಭಾವದವನಂತೆ ನಟಿಸುವನು.

೬. ಎರಡು ಬಗೆಯ ಯೋಗಿಗಳಿರುವರು; ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ದರ್ಶಕ. ಮೊದಲನೆಯವನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸಾಧನೆಮಾಡಿ ಾರಿಗೂ ಅದು ಕಾಣದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಎರಡನೆ ುವನು ಯೋಗಿಯ ಬಾಹ್ಯಚಿಹ್ನೆಗಳಾದ ದಂಡ ಕಮಂಡಲು ಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸರಾಗವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಾತನಾಡುವನು.

೧೧. ದೃಢಭಕ್ತ

೧. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳು ಕಲ್ಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು. ದರೂ ನೀರು ಕಲ್ಲಿನೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿಗೆ ೀರಿನ ಸಂಪರ್ಕವಾದೊಡನೆಯೇ ಅದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಗು ದು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರು ಸಾವಿರಾರು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಕಿದರೂ ಎದೆಗೆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ೋರಿದರೆ ಸಾಕು, ಆಗಲೇ ನಡುಗುತ್ತಾರೆ.

೨. ದೇವರು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ "ಏನು ರಬೇಕು, ಕೇಳು" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದ "ದೇವರೆ, ಯಾರು ನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟರೊ ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸು ದರಿಂದ ನೀನೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಚರಾಚರ ವಸ್ತು ಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಇರುವೆ" ಎಂದನು.

೩. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಸಾಧು ಕೇಶವಚಂದ್ರನನ್ನುನೋಡಲು ಂಬಾ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಕೇಶವಚಂದ್ರನು ಕಲ್ಕತ್ತಾನಗರದಲ್ಲಿ ಲ್ಘರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದ ಜಯಗೋಪಾಲದಾಸನ ತೋಟದ ಮನೆ ುಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೃದಯನೊಂದಿಗೆ ವನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಕೇಶವಬಾಬು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿ ಳೊಂದಿಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಣಿ ಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕೇಶವಬಾಬುವನ್ನು ತೋರಿ ುತ್ತಾ "ಇಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೆ ಬಾಲ ಬಿದ್ದು ೋಗಿದೆ" ಎಂದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಶವಚಂದ್ರನ ಅನುಯಾಯಿ ಳು ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಕೇಶವಬಾಬುವು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ "ಹಾಗೆ ನಗಬೇಡಿ, ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅ
ವಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೀಗೆ ವಿ
ದರು: "ಕಪ್ಪೆಯು ಬಾಲ ಕಳಚಿಹೋಗುವವರೆಗೆ ಅದು ನೀರಿ
ಮಾತ್ರ ಇರಬಲ್ಲದು. ಬಾಲ ಬಿದ್ದುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅದು ನೀರಿ
ಬೇಕಾದರೂ ಇರಬಹುದು, ನೆಲದಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೂ ಇರಬಹು
ಹೀಗೆಯೇ ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಯಾರ ಅಜ್ಞಾನದ ಬಾಲ ಬಿ
ಹೋಗಿದೆಯೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮುಳ
ಬಲ್ಲರು ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲರು."

೧೨. ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಆತಂಕ

೧. ನೀರಿನ ತಪ್ಪಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೂತು ಏನಾದ
ಇದ್ದರೆ ನೀರು ಕ್ರಮೇಣ ಸೋರಿಹೋಗುವುದು. ಇದರಂತೆ ಸಾ
ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯ ಸೋಂಕು ಇದ್ದರೂ ಅ
ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವುದು.

೨. ಹಸಿಯ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿಗೆ ಆಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದ
ಆದರೆ ಸುಟ್ಟ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೆ ಯಾರ ಹೃದ
ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಬಯಕೆಗಳಿಂದ ಸುಟ್ಟಿವೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿ
ವಿಷಯ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೩. ಮರಳು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಮಿಶ್ರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆ
ಇರುವೆ ಮರಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು. ಹಾಗೆಯೆ
ಯತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಮಹಂಸರು ಅಸತ್ಯವಾದುದನ್ನು ಅಂದ
ಕಾಮಕಾಂಚನಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಂದರೆ, ಸಚ್ಚಿದಾನ
ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು.

೪. ಎಣ್ಣೆ ತಗಲಿದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲಾಗುವುದಿ
ಇದರಂತೆಯೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋ
ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಣ್ಣೆ
ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರೆಯ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿದ
ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

೫. ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವಾಗ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ
ೀಜಿಗೆ ಹೋಗದವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.
ತಹವರು ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಆತನ
ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೊ ಅವರನ್ನು ಅಣಕಿಸುವರು. ಅವರು ದಯಾವಂತ
ನ್ನೂ ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನೂ ಹಂಗಿಸುವರು. ನೀನು ಅವರಿಂದ ದೂರವಿರು.

೬. ದನದ ಮಂದೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಾಣಿ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು
ಂದೆ ಬೇಗ ಓಡಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ಹಸುವೇ ಆದರೆ
ರ ದನಗಳು ಅದರ ದೇಹವನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುವು.
ದರಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರೆ ದೇವರ
ಚಾರ ಮಾತನಾಡುವರು. ಇಂತಹ ಸಂಗದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯ
ಗಿ ಆನಂದಿಸುವರು. ಬೇರೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬರುವು
ಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಯಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯಲು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು
ರುವುದಿಲ್ಲ.

೭. ಆಳವಿಲ್ಲದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು
ಚ್ಛಿಸಿದರೆ, ನೀರನ್ನು ಕಲಕದೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ತೆಗೆದು
ಳ್ಳಬೇಕು. ಕಲಕಿದರೆ ಬಗ್ಗಡ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವುದು.
ದರಂತೆಯೇ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಗುರು
ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ
ಚಾರವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.
ಮ್ಮ ಮೆದುಳು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕದಡುವುದು.

೮. ರೋಗಿಯ ಮೇಲೆ, ಮಂತ್ರಹಾಕಿದ ಸಾಸಿವೆಕಾಳನ್ನು
ರಚಿ ದೆವ್ವವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವರು. ದೆವ್ವವೇ ಸಾಸಿವೆಕಾಳಿನ ಒಳಗೆ
ೂೀಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತದೆ? ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ
ನಸ್ಸು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ
ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗುವೆ?

೯. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಿ.
ದೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಧನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚವೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ
ಬ ನಂಬಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವಾಗ "ಹೇ ದೇವರೆ,
ನೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗು
ದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

೧೦. ಹೇಗೆ ದಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆದರಿದರೂ ಸೂಜಿಯ ಕಣ
ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೆ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸೆ ಇದ್ದರೂ ಅ
ಪರಂಧಾಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರ. ಮನಸ್ಸು ಆಸೆಯಿಂದ ಚಂಚ
ನಿಂತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದಾಗ ಒಬ್ಬನು ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಬ

೧೧. ಯಾರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೋ ಅ
ಕಾಮಕಾಂಚನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರಕೂಡ
ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಇಂತಹ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅವನೆಂದಿಗೂ ಸಿದ್ಧ
ಲಾರ. ಮರಳಿರುವ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಹುರಿಯುತ್ತಿರುವ
ಯಾವ ಕೆಲವು ಕಾಳು ನೆಗೆದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಯುವುವೋ ಅ
ಮಾತ್ರ ಸುಟ್ಟ ಗುರುತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲೇ ಇ
ಉಳಿದ ಕಾಳು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಶಾಖದಿಂದ ಸೀದಿರುತ್ತದೆ.

೧೨. ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊ
ಯಾರೂ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿರಲಿ. ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ಮ
ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಈಡೇರುವುವು.

೧೩. ನೀರು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಲುಗಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಅ
ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೆ ಮಾನ
ಸರೋವರವೂ ಆಸೆ ಎಂಬ ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂ
ಲಾರದು. ಉಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾ
ವುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆ ಯೋಗಿ ದೇವರ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಮು
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಿ ಉಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಒಂ
ನಿಯಮಕ್ಕೆ ತರುವನು.

೧೪. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಾವೇ ವಂಚಿಸದೆ ಇ
ವರೊ ಅವರಿಗೇ ಮುಕ್ತಿ. ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ, ಇ
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗ.

೧೫. ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ "ಎಲೆ ತಾಯಿ ಮಾನಸ! ನಿ
ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರು" ಎಂದು ಹೇ
ವುದು ರೂಢಿ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನೋಡಿದಾ
ಆಕೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಆಕೆ
ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವ ಬದಲು ಕಾಲನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನೀವು ಹಾ
ಮಾಡಿದರೆ ಮೋಹಪಾಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವಿ

೧೬. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ತು ದೇವಭಕ್ತನೂ ಸ್ತ್ರೀಕುಲ
ನ್ನೇ, ಅವರು ಪತಿವ್ರತೆಯರಾಗಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ
ಗನ್ಮಾಯಿಯ ಅವತಾರಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

೧೭. ಯಾರು ನಿರ್ಜನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಂಗಸರನ್ನು
ಧಿಸಿದಾಗಲೂ ಆಕೆಯನ್ನು ತಾಯಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ರಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೋಗುವನೋ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ
ತವಾದ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವವಿರುವುದು. ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಯಾರು
ನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವರೋ ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾದ ತ್ಯಾಗಿ
ಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೧೮. ಅಹಂಕಾರ ಬೀಜವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವು
ಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುರಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ
ೕಲೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ಮುಂಡ
ಲಿಸುವುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬನ ಅಹಂಕಾರವೂ ಕೂಡ.

೧೯. ಒಬ್ಬನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ.
ಾವ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಈರುಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯ ರಸವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರು
ರೊ ಅದನ್ನು ನೂರಾರು ವೇಳೆ ತೊಳೆದರೂ ಆ ವಾಸನೆ ಇನ್ನೂ ಇರು
ದು. ಇದರಂತೆಯೆ ಒಬ್ಬನ ಅಹಂಕಾರದ ಗುರುತು ಯಾವಾಗಲೂ
ದೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು.

೨೦. ನಿಜವಾದ ಸನ್ಯಾಸಿ (ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವನು)
ಥವಾ ತ್ಯಾಗಿಯ (ಅನಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವವನು) ಗುರುತು ಏನು?
ಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಮಕಾಂಚನಗಳ ಸಂಬಂಧವಿರಕೂಡದು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ
ಾರಾದರೂ ಕಾಂಚನಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತರಾದರೂ ಅಥವಾ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಾದರೂ
ಮಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಸಾಧನೆಯೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಫಲವಾದಂತೆ.

೨೧. ದೇವರು ನಾವು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಲ್ಪತರುವಿ
ತೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾದ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಪಂಚಿಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿರಬೇಕು.
ದು ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ: ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ದು ದೊಡ್ಡ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅನೇಕ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬಿಸಿಲಿ
ಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತುಂಬ ಆಯಾಸವಾಗಿ ಬೆವರು ಸುರಿಸು
ದ್ದನು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು

ಕೊಂಡನು. ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೆತ್ತನೆ ಹಾಸಿಗೆ ಇ
ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಪ್ರಯಾಣಿ
ತಾನು ಕಲ್ಪತರುವಿನ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವೆನು ಎಂಬ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಆಲೋಚನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ತಕ್ಷಣವೇ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆತ್ತನೆಯ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡನು. 'ಇದ
ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮ
ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತಿ
ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಈ ಆಲೋ
ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದೊಡನೆಯೆ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಅವನ ಪಾದ
ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒತ್ತುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಪ್ರಯಾ
ನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆಗ ಹಸಿವಾಯಿತು. "ಬೇಕಾದು
ಸಿಕ್ಕಿತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆ" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂ
ಕೊಂಡನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಹಲವು ವಿಧದ ರುಚಿಕರವಾದ ಪದಾರ್ಥಗ
ಅವನ ಮುಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಕೂಡಲೆ ಊಟಮಾಡ
ಮೊದಲುಮಾಡಿದನು. ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವತನಕ ಊಟಮಾಡಿದ ಮೆ
ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅಂದು ಆದ
ನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ನಿ
ನಾಗಿರುವಾಗ ತಕ್ಷಣವೆ ಒಂದು ಹುಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂ
ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಹು
ಯೊಂದು ನೆಗೆದು ಕತ್ತನ್ನು ಮುರಿದು ಅವನ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರ
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆ
ಕೊಂಡನು. ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರ ಹಣೆಯ ಬರಹವೇ ಹೀಗೆ. ನೀ
ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಣ, ಕೀರ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯರು ಮುಂತಾದು
ಗಳನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸಂಶ
ವಿಲ್ಲದೆ ಈಡೇರುವುದು. ಆದರೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿರಿ! ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕು
ವರದ ಹಿಂದೆ ಹುಲಿ ಇರುವ ಅಂಜಿಕೆ ಇದೆ. ರೋಗ, ಸಾ
ಅಪಕೀರ್ತಿ, ದ್ರವ್ಯನಾಶ ಇಂತಹ ಹುಲಿ, ಬದುಕಿರುವ ನಿಜವಾದ ಹು
ಗಿಂತ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಘೋರತರ.

೨೨. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವ ಬಂದಿತ
ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಭೋಗ ತನ

ರ ವಿಧವಾದ ಆಸೆಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದು ಎಂದನು. ನಿರ್ಜನ ಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಇವನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಕ್ಷಣವೇ ನೋದಿಸಿದರು. ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಡು ವರುಷಗಳು ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ಂದ ಕೆಲವು ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ದಿಸಿದರು. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಘೋರ ಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನು ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುವನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಉ ಆನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅದರ ದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ "ಎಲೆ ತಕ್ಷಣವೆ ನೀನು ಸಾಯಿ" ಎಂದನು. ತಕ್ಷಣವೆ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನದ ಚಿಹ್ನೆ ನಿಂತಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಟ್ಟಿ "ಆನೆ, ಪುನಃ ಜೀವತಾಳು" ಎಂದನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಜೀವ ಬಂದಿತು. ಅನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಯುತ್ತಿದ್ದ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಡಿ ನದಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು. ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ರ್ಯವಾಯಿತು ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳದಿರಲು ಲ್ಲ: "ಸಹೋದರನೆ, ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಪಾಲಿಗೆ ಆನೆ ಸತ್ತರೇನು ಉಳಿದರೇನು? ನೀನು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಲಿತ, ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು, ಣಿಯುವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ತಪಸೆಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು" ಎಂದರು. ಪರಿಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪವಾಡಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು? ಎಂದು ಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನು ಪುನಃ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಂದ ದೇವರನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.

೨೩. ತಾನು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ರ್ಖತನ. ಕಾಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಚುರುಕು.

ಅದೂ ಕೂಡ ಹಾಗೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆದರೂ ಕೂಡ
ಹೇಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ
ಹೇಳುವವನು ಕೂಡ ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಬುದ್ಧಿ
ಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನೊ ಅದು ಕೇವಲ ಹೀನ ಉ
ಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆತ್ಮನಾಶವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳು

೨೪. ಒಂದು ದಿನ ಗಂಗಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ,
ಕೈಯಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಗಸೆ ಮಣ್ಣು ಹಿ
ಕೊಂಡು ನಿಂತು, ಅವುಗಳೆರಡನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಅವೆ
ಒಂದೇ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವೆರಡನ್ನೂ ನದಿಗೆ ಬಿಸಾ
ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳವಳವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಮಾಡಿರಬಹುದು, ಅವಳು ನನ್ನ ಆ
ವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ! ತಕ್ಷಣವೆ ಮನಸ್ಸಿ
ಮತ್ತೊಂದು ಆಲೋಚನೆ ಎದ್ದಿತು; "ಹೇ ತಾಯಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ,
ಹೃದಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಪೀಠವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಯ
ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದೆ.

೨೫. ದೇವರು ಎರಡು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗುವನು. ಮೊದ
ಯದು, ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಿಟ್ಟ ಹ
ಜಮೀನನ್ನು ಒಂದು ದಾರದಿಂದ ಅಳೆದು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಈ
ನನ್ನದು, ಆ ಕಡೆ ನಿನ್ನದು" ಎನ್ನುವಾಗ. ಎರಡನೆಯದು: "ರೋಗಿ
ಉತ್ಕಟಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುವಾಗ ವೈದ್ಯ ಅಳುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿ
ಬಂಧುಗಳಿಗೆ "ಅಂಜಬೇಡಿ, ರೋಗಿ ಗುಣಮುಖವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾ
ಜವಾಬ್ದಾರಿ" ಎನ್ನುವಾಗ. ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆ
ಬಯಸುವನೋ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಗು
ದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆ ಮೂರ್ಖ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

೨೬. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ
"ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿನಗೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಅತ್ಯು
ಮಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರೆ." ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತ ಎಂದಿಗೂ ಇಂತ
ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಆಶಿಸಕೂಡದು.

೨೭. ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನೆಂ
ಮಾರ್ವಾಡಿ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದನು

ರು ಬಹುಕಾಲ ವೇದಾಂತ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ
ಡಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ
ತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ
ವೆಗಾಗಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ
. ಈ ಸಲಹೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ
ದು ಪೆಟ್ಟಿನಂತೆ ಆಯಿತು. ಅವರು ಮೂರ್ಛಾಪನ್ನರಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ
ಲ್ಲಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಂತೆ ಅವನ
ಹೆಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತ "ತಕ್ಷಣವೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು
ಟ್ಟು ಹೊರಡು. ಐಶ್ವರ್ಯದ ಆಸೆಯನ್ನು ತೋರಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವೆಯ?" ಎಂದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು
ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.
"ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ"
ದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು "ಅದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ
ನು "ನಿಜವಾದ ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವನು ಅದರ ಸ್ವೀಕಾರ
ತ್ತು ಅಸ್ವೀಕಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷವೂ ಇಲ್ಲ, ಏನಾದರೂ ಅವ
ದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಸಮಾಧಾನವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.
ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಬೀರಿ ಅವನಿಗೆ ತಮ್ಮ
ತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದರು. "ಕನ್ನಡಿಯ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಚುಕ್ಕೆ
ದ್ದರೂ ಅದು ಮುಖವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲಾರದು.
ರಂತೆಯೇ ಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನದ ನೆರಳು ಕೂಡ
ಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಭಕ್ತನು "ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೆ,
ನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಹೃದಯು ನಿಮಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ
ಸುದಲ್ಲ" ಎಂದನು. "ಇಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ದಾಹರಣೆಗೆ, ಹೃದಯನಿಗೆ ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನನ್ನಾದರೂ
ಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅಥವಾ ನಾನೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಖರ್ಚು
ಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವನು
ಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು
ನು ನನಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನು ಎಂಬ ಭಾವನೆ
ುವುದು. ಇದೂ ಕೂಡ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ" ಎಂದರು ಶ್ರೀರಾಮ

ಕೃಷ್ಣರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ಈ ವಿವರಣೆ
ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು
ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

೨೮. ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜಂಭಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮ
ತನ. ನೀನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾದರೆ ನಿನಗಿಂತ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ
ವರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ಸಂಜೆ ಮಿಂಚುಹುಳುಗಳು ಬ
ತಾವೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವೆವು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುವು.
ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣವೆ ಅದರ ಜಂಭ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.
ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ತಾವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವೆವು
ಆಲೋಚಿಸುವುವು. ಆದರೆ ಚಂದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣವೆ ಇವು ನ
ಯಿಂದ ಮಾಯವಾದಂತೆ ಕಾಣುವುವು. ಈಗ ಚಂದ್ರ ತನ್ನ
ಯಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವೆನು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ
ಆದರೆ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೆ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಆಗುವನು. ಯಾರು ತಾವು ಐಶ್ವರ್ಯವಂ
ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರೋ ಅವರು ವಸ್ತುತಃ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಯ
ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯದ ವಿಚಾರ
ಎಂದಿಗೂ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

೨೯. "ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕೌಪೀನಕ್ಕಾಗಿ" ಕಥೆಯನ್ನು ಕ
ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸಾಧುವೊಬ್ಬನು ಜನಸಂದಣಿಗೆ ದ
ವಾಗಿ ತನಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಅದ
ಹೊದಿಸಿದನು. ಈ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮೊದ
ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ನಾನವಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪಂಚೆ ಮ
ಕೌಪೀನವನ್ನು ಗುಡಿಸಲಿನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಹ
ಒಣಗಲು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನವ
ತಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡಲಾಗಿ ಇಲಿಗಳು ಅವನ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಚೂ
ಮಾಡಿದ್ದುವು. ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಚೂರಿಗಾಗಿ ಹ
ಹೋಗಿ ಬೇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಧು ಬ
ಯನ್ನು ತನ್ನ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಮೇಲೆ ಒಣಹಾಕಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಭ
ಬೇಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ನೋಡಲ
ಇಲಿಗಳು ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಅವ

ಬ ರೇಗಿತು. "ಮತ್ತೊಂದು ಬಟ್ಟೆಚೂರನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ
ಗಲಿ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಲಿ" ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ಹಳ್ಳಿಯ
ನ್ನು ಮಾರನೆ ದಿನ ಕಂಡು, ಇಲಿಗಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ
ದನು. ಈತನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ, "ಪ್ರತಿದಿನವೂ
ಗೆ ಯಾರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹವಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ನೀವು
ು ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಒಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಸಾಕಿ. ಇದರಿಂದ ಇಲಿಗಳು
ರವಾಗುತ್ತವೆ" ಎಂದರು. ತಕ್ಷಣವೆ ಆ ಸಾಧು ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಿನ
ಯನ್ನು ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಲಿಗಳು ಇವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು
ದುವು. ಸಾಧುವಿನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧು ಬಹಳ
ಯೋಗವಾದ ಸಣ್ಣ ಬೆಕ್ಕಿನಮರಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತ
ಯಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ ತಂದ ಹಾಲಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡತೊಡಗಿದನು.
ವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನು ಹೀಗೆಂದನು:
ಧುಜೀ, ನಿಮಗೆ ಹಾಲು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಿ
ಚ್ಚ ಅಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನೀವು ಹಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.
ಷವೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಯಾರು ಒದಗಿಸುವರು? ನೀವು
ು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದ
ನಿಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ,
ು್ತ ಬೆಕ್ಕಿಗೂ ಕೊಡಬಹುದು." ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಸಾಧು
ು ಕರೆಯುವ ಹಸುವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ
ನ್ನು ಬೇಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಹಸುವಿ
ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೇಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಿರಿದ್ದ
ಯವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಯವರು, "ನಿಮ್ಮ
ಸಲಿನ ಹತ್ತಿರವೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡದ ಭೂಮಿ ಇದೆ.
ನ್ನು ಉತ್ತಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಸುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೇಡುವ ಆವಶ್ಯ
ಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಇವರ ಬುದ್ಧಿವಾದದಂತೆ ಸಾಧು
ವನ್ನು ಉಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕ್ರಮೇಣ ಕೆಲವು ಆಳುಗಳನ್ನು
ುಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ಸಾಧು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ
ಗೃಹಸ್ಥನಂತೆ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ
ಲೆ ಈತನ ಗುರು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ

ಬೇಕಾದ ಎತ್ತು, ನೇಗಿಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹತ್ತಿ
ಆಳನ್ನು "ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧು ಒಬ್ಬನು
ವಾಗಿದ್ದನು. ಈಗ ಈತನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವನು ಹೇಳು" ಎಂ
ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೋ ಆ ಆಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.
ಗುರು ಹತ್ತಿರಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ
ಕಂಡರು. ಗುರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ "ಮಗೂ, ಇದೆಲ್ಲ ಏ
ಎಂದರು. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಕಾಲ
ಬಿದ್ದು "ಗುರುದೇವ! ಇದೆಲ್ಲ ಒಂದು ಚೂರು ಕೌಪೀನಕ
ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು. ಗುರುದರ್ಶನ
ಪ್ರಪಂಚದ ಆಸಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಇವನಿಂದ ದೂರವಾಯಿತು. ತನ್ನ ವ
ಧನ ಮುಂತಾದವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುವಿನ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟುಹೋ

೧೩. ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮನೋಭಾ

೧. ಮೊದಲು ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರವ
ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಹಲವು ವಿಷಯ
ಮೇಲೆ ಚದುರಿಹೋಗುವುದು. ಹಾಲು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಒ
ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅದು ಬೆರೆತುಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಆದರೆ ಹಾಲ
ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಕರಗದೆ ಅದು ಬ
ಯಾಗಿ ತೇಲುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ದೀರ್ಘಸಾಧನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸ
ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅವನು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥ
ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡಬಹುದು.

೨. ಏಕಾಗ್ರವಾದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನು ಯಾ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಪೂ
ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟ ಸತಿ, ಪತಿಯ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೊಂದುವಳ
ಹಾಗೆಯೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಅಚಲ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರ
ಭಕ್ತ ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ

೩. ಇಂದು ಯಾವ ದಿನವೆಂದು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕೇಳಿದ
"ನನಗೆ ವಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಕ್ಷತ್ರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಶ್ರೀ ರಾ
ಚಂದ್ರನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳೊಂದೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು" ಎಂದನು.

೪. ಮನಸ್ಸು, ಕಾಡು, ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ ಇವು ಮೂರು
ಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಗಳು.

೫. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಏಕಾಂತವಿಲ್ಲದೆ ನೀನು ಉತ್ಕಟರೋಗ
ಹೇಗೆ ಗುಣಮುಖವಾಗಬಲ್ಲೆ? ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವವನು ಸನ್ನಿ
ಜ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವಂತೆ. ಅವನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ನೀರಿನ ಗಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯ ಜಾಡಿಯನ್ನು ನೀವು
ತಿದೆ. ಕಾಮ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿಯಂತೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯ
ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನೀರಿನ ಗಡಿಗೆಯಂತೆ. ಇಂತಹ
ರ್ನಲ್ಲಿ ನೀವು ರೋಗದಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗಬಲ್ಲಿರಿ? ಕೆಲವು ಕಾಲ
ನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರಬೇಕು.
ನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣಮುಖನಾದ ಮೇಲೆ
ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ಏನೂ ಅಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲ.

೬. ಒಬ್ಬನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನ
ಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ
. ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನವಾದ ಮೇಲೆ
ಇಚ್ಛೆಬಂದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬಹುದು. ಸಣ್ಣ ಸಸಿ
ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬೇಲಿಹಾಕಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಮತ್ತು ದನಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುವುವು. ಆದರೆ ಅದೇ
ದೊಡ್ಡ ಮರವಾಗಿ ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ
ಕುರಿಯಾಗಲೀ ದನವಾಗಲೀ ಮರವನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡ
ು.

೭. ಯುವಕ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು "ಸ್ವಾಮಿ,
ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಗೆಲ್ಲುವುದು" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ
ಮಕೃಷ್ಣರು ನಗುತ್ತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ
ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಾಣು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಬೇಡ.
ು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡು. ಆಗ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲ
ಯನಮಾಡುವುವು."

೮. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸಹನಗುಣವು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ.
ಗೆ ಈ ಗುಣವಿದೆಯೊ ಅವನು ಮಾತ್ರ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಾಳಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ) 'ಶ' ಅಲ್ಲದೆ ಮೂರು ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ

ಮತ್ಯಾವ ಅಕ್ಷರವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ, ಶ, ಷ—ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ
ಯೆಂದು ಅರ್ಥ.

೯. ಸಹನಗುಣಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾದುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು
ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಭಾರವಾದ ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು
ಕೊಟ್ಟರೂ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಅಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿರ
ಇದರಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಯಾರು ಏನೇ ಮಾಡಲಿ
ಹೇಳಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

೧೦. ಕೊಳದ ನೀರಿಗೆ ರುಚಿಕರವಾದ ಗಾಳದ ಹುಳು
ಎರಚಿದರೆ ಮೀನುಗಳು ನಾನಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುವುವು.
ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಕೂಡ ದೇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡ
ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವರು ಭಕ್ತನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ

೧೧. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪತಂಗ ಬೆಂಕಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿ
ವುದೇ ಹೊರತು ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೆ
ಸಾಧು ಪುರುಷರು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ, ದೇವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ
ನಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಭಕ್ತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವನು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ಭಗವಂತನ ಧ
ಅವನು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವನು.

೧೨. ಒಮ್ಮೆ ಪಾರ್ವತಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು
ಪ್ರಭೂ! ಭಗವಂತನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳ
ಮಹಾದೇವನು "ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದೇ ಹಾದಿ" ಎಂದನು. ನಿನ್ನ ಗ
ನಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀನು ದೇ
ತಿಳಿಯಲಾರೆ.

೧೩. ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಸುಯೋಗವನ್ನು ಪ
ದೇವರನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಾರದವನ ಬಾಳು ವ್ಯರ್ಥ.

೧೪. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಇರುವ ಮೆತ್ತೆ
ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಅ
ವರೆಗೆ ಅದು ಅಮುಕಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆದ್ದರೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಉಬ್ಬ
ಇದರಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷನ ಸಂಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೇಳುವ ಬ
ಆಲೋಚನೆ ಅವರ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾಯವಾಗ
ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ಮಲಿನವಾಗುವುದು.

೧೫. ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಪವಿತ್ರನಾಮದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ
ಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಾದಮೇಲೆ,
, ವಿವೇಕ ಸಾಧನೆಗಳಾವುವೂ ಆವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಸಂಶಯ ಮಾಯ
ಗುವುದು. ಮನಸ್ಸು ಪವಿತ್ರವಾಗುವುದು. ಅವನ ನಾಮದ
ದಿಂದ ದೇವರನ್ನೇ ಹೊಂದುವನು.

೧೬. ಶಿಶುಸಹಜವಾದ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಭಗವಂತ
ನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಒಬ್ಬ, ಸಾಧುವನ್ನು ಕಂಡು ತನಗೆ ಉಪದೇಶ
ಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೀನು ದೇವ
ನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು ಎನ್ನುವುದೇ ಸಾಧುವಿನ ಉಪದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಶ್ನಿಸು
ನು "ನಾನು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ, ಅವನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನೂ
ತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?" ಎಂದು
ಳಿದನು. ಸಾಧು, ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕುರಿ ಇದೆ.
ಒಂದನ್ನೇ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧು
ಾಗಾದರೆ ಅದನ್ನೇ ಸಾಕು. ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೀನು ಅದನ್ನು
ತಿಸು. ದೇವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವನು ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿ
ಡು" ಎಂದನು. ಈ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಧು
ರಟುಹೋದನು. ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದವನು ದೇವರು ಆ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿರು
ು ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿ ಅದನ್ನು ಸಾಕಲು ಮೊದಲು
ಡಿದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಸಾಧು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ
ನು ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವನು ತನ್ನ
ಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವನು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
ತನು ಸಾಧುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿರು
ು. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಾದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಧನ್ಯವಾದ. ನೀವು ತೋರಿಸಿ
ಟ್ಟ ದಾರಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕುರಿಯಲ್ಲಿ
ಂದರವಾದ ಚತುರ್ಭುಜ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾನಂದ
ಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

೧೭. ಸಾಧುಗಳ ಸಂಗ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೊಳೆದ ನೀರಿನಂತೆ.
ದನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಹೆಂಡದ ಅಮಲು ಇಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಆಸೆ ಎಂಬ
ರಾಪಾನದಿಂದುಂಟಾದ ಅಮಲು, ಇವರ ಸಂಗದಿಂದ ಇಳಿಯುವುದು.

೧೮. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಹಾವಿಗೆ ಹೋ
ತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾವು ತಮಗಾಗಿ ಬಿಲವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಇಲಿಗಳು ಮಾ
ಬಿಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವಂತೆ, ಸಾಧು ತನಗಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊ
ವುದಿಲ್ಲ. ಆವಶ್ಯಕ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ

೧೯. ಒಬ್ಬನು ವಕೀಲನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ವ್ಯಾಜ್ಯ ವ
ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುವಂತೆ, ವೈದ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ರ
ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುವಂತೆ, ಭಕ್ತನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ
ಇಷ್ಟದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಪರಕಾಲವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವನು.

೧೪. ಮರಳಿ ಯತ್ನವ ಮಾಡು

೧. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮುಳುಗಿದಾಗ ಮುತ್ತು ಸಿಕ್ಕ
ಇದ್ದರೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಸಮು
ದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮುತ್ತುಗಳು ಹುದುಗಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾ
ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದರೆ ಎದೆಗೆಡಬೇ
ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇ
ಅನುಗ್ರಹ ನಿನಗೆ ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

೨. ಒಂದು ವಿಧದ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪಿನ ಹುಳು ಸಮುದ್
ಮೇಲೆ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ತೆರೆದು ಅಮೋಘವಾದ ಸ್ವಾತೀ ಮಳೆ
ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತೇಲುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿ
ತಕ್ಷಣವೆ ಮುಚ್ಚಿ ಸಮುದ್ರದ ತಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು. ಪುನಃ ಬ
ವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೆ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನಾದ ಸಾಧಕ ತನ್ನ ಗುರುವಿನಿ
ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಗಮನಕೊಡದೆ ಭಕ್ತಿಸಾಗರದ ಅನಂತ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವನು.

೩. ಒಬ್ಬ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾ
ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಹರೆಯವನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ
ಬೇಕಾಗುವಂತೆ, ದೇವರನ್ನು ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧುಸಂಗ ಮ
ಇನ್ನೂ ಹಲವು ವಿಧದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

೪. ಸೌದೆ ಒಡೆಯುವವನು ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಕಾಡಿನಿಂದ ತ
ಸೌದೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿ

ು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಸಣ್ಣ ಪುಳ್ಳೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು
ದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗು
ನು. ಇವನ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ
ದೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಭಾಗ
ೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳಿದ್ದುವು. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು
ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಎಂದಿ
ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗು
ಅವನು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿರುವನು, ನಾನೇಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗ
ು? ಎಂದು ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿ
ಅಂದು ಮಾಡಿದನು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಮರಗಳು ಇದ್ದ
ವನ್ನು ಅವನು ಕಂಡನು. ತನಗೆ ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು
ದ ಮರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ
ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಮೂರನೆ ದಿನ ಆ ಅಪರಿಚಿತನ
ವಾದವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ
ಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಅಂದಿನ ದಿನ ಅವನು ತಾಮ್ರದ
ಬಂದನು. ಇದು ಅವನು ಮುಂದುವರಿಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯ
ದಿನದಿನವೂ ಅವನು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದಂತೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಿ,
ವಜ್ರದ ಗಣಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನು ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾದನು.
ತ್ಮಿಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ. ಒಬ್ಬನು ಯಾವಾ
ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ದೇವರ ಕೆಲವು ದೃಶ್ಯ
ನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಾಗ
ಆಗಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವೆನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಕೂಡದು.

೫. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ
ಮೀನುಗಳಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?
ಸಲು ಯಾರು ಅಲ್ಲಿ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದರೋ ಅವರನ್ನು ಆ ಸುದ್ದಿ
ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ ಯಾವುದು ಉತ್ತಮವಾದ ಗಾಳಕ್ಕೆ
ುವ ಹುಳ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದರೆ
ು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದು
ದರೆ, ಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಾವಧಾನದಿಂದ
ುಬೇಕು. ಮೊದಲು ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಹುಳುವನ್ನು ಮೀನು

ಗಳು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದ
ದೊಂದು ಮೀನು ಗಾಳವನ್ನು ನುಂಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾಪುರು
ಮತ್ತು ಭಕ್ತರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಡಬೆ
ಭಕ್ತಿಯ ಗಾಳವನ್ನು ಒಡ್ಡಿದ ಮೇಲೆ, ಒಬ್ಬನು ಗಾಳದ ಕೊ
ಮತ್ತು ದಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕಾಯಬೇಕು.

೬. ಒಬ್ಬನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕುರಿತು "ಸ್ವಾಮಿ,
ಎಷ್ಟೋ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯ
ನಂತೆಯೇ ಮಬ್ಬಾಗಿದೆ. ನನ್ನಂತಹ ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋ
ವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸ್ವಲ್ಪ ನಕ್ಕು ಹೀಗೆಂದ
"ನೋಡು, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷಿಮಾಡುವ ಬೇಸ
ಗಾರ ಮಳೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಬರದೇ ಇರ
ಅವನು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರು ಆ ಗು
ಸೇರದೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲಾಭವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಸ
ವನ್ನು ಮಾಡುವರೊ ಅವರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇ
ನಿರಾಶರಾಗುವರು. ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನು ತಾನು ಬದುಕಿ
ತನಕ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದರೆ, ಭಗವ
ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೊಂಡ
ವುದನ್ನಾಗಲೀ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

೭. ಈಜು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬ
ಒದ್ದಾಡಬೇಕು. ಇದರಂತೆಯೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಈ
ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು.

೧೫. ದೇವರಿಗಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲತೆ

೧. ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು? ಒಬ್ಬನ ಪ್ರ
ಈ ಮೂರು ಪ್ರೇಮಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ
ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ, ಲೋಭಿಗೆ ತನ್ನ ಹ
ಮೇಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ, ಪತಿವ್ರತಾ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮ
ಇರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ ಒಬ್ಬನು ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವುದ
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

೨. ತಾಯಿಗೆ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳಿವೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಆಡಲು
ಬೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಳು, ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಆಟದ ಸಾಮಾನು,
ನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಮಿಠಾಯಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಳು. ಮಕ್ಕಳು
ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮರೆಯುವುವು. ಅವರಲ್ಲಿ
ರು ತಮ್ಮ ಆಟದ ಸಾಮಾನನ್ನು ಆಚೆಗೆ ಎಸೆದು ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ
ು ಅಳುವರೋ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ತಾಯಿ ಬರುವಳು. ಮಗುವಿನ
ಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವಳು.
ರಂತೆಯೇ, ಎಲೆ ಮಾನವನೇ, ನೀನು ಕಾಮಕಾಂಚನದ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ
ಳುಗಿರುವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚೆಗೆ ಬಿಸುಟು ಜಗನ್ಮಾಯಿಗಾಗಿ
ರೆ ಅವಳು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಳು.

೩. ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ತಮಗೆ ಆಸ್ತಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕೋಡಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರನ್ನು
ಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಾದಷ್ಟು ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರು ಒಂದು ತೊಟ್ಟಾದರೂ
ೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ?

೪. ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಸಂಚರಿಸು
ದ್ದಾಗ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ
ು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು. ಕ್ರೈಸ್ತನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವನೊಂದಿಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ನು ತಕ್ಷಣ ಅವನನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದುಮಿದನು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ
ದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ, ನೀರಿ
ದ್ದಾಗ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಶಿಷ್ಯನು "ನನ್ನ ಕೊನೆಗಾಲ
ೆಂದು ತಿಳಿದೆ. ಬಹಳ ಉತ್ಕಟಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ" ಎಂದನು.
ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, "ನೀನು ಆಗ ಉಸಿರಿಗಾಗಿ ಹೇಗೆ
ರನಾಗಿದ್ದೆಯೊ ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವರಿಗೆ ಕಾತರನಾದರೆ ಅವನನ್ನು
ಯುವೆ" ಎಂದನು.

೫. ಮಗು ಮೂರುಕಾಸಿಗಾಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆ
ತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಜಗನ್ಮಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅವಳು ತನ್ನವಳು ಎಂಬ
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅತ್ತರೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಜಗನ್ಮಾಯಿ
ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಅವಿತುಕೊಂಡು ಇರಲಾರಳು.

೬. "ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದ ದೇವಿಗಾಗಿ ಸಂಜೆ ಆರತಿಯ ಸಮ
ಶಂಖ ಜಾಗಟೆಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ನಾನು ಗಂಗಾ
ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹೇ ಜನನಿ! ಆಗಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು.
ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಲು ಕರುಣೆದೋ
ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಜಗನ್ಮಯಿಗಾಗಿ ತಾವು ಪಟ್ಟ ವ
ವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

೭. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾದಾಗ ಗಂಗಾ
ನೀರು ಬಗ್ಗಡವೆಂದು ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯದೆ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿ
ತೋಡಲು ಹೋಗುವನೇ? ಯಾರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಾಹವಿ
ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ದೂರುತ್ತ ಬೇಕಾದಷ್ಟು
ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವನು. ಯಾರಿಗೆ ದಾಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರು
ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ.

೧೬. ದೇವರಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಭಾವೋನ್ಮ

೧. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಜ್ರ, ಮ
ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ದೊರಕು
ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ!

೨. ಸಾಧಾರಣ ಕನ್ನಡಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಹ
ಲಾರದು. ಆದರೆ ಛಾಯಾ ಯಂತ್ರದ ಕನ್ನಡಿ, ರಸಾಯನಿಕ ಲ
ವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು.
ರಂತೆಯೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಲೇಪನವಾದ ಹೃದಯ ಮಾತ್ರ ದೇವ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು. ಶುದ್ಧಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೩. ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನು? ಹರಿಯ ಮಧುರ ನಾಮ
ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ ಯಾವನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಯುವನೋ ಮ
ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಮರೆಯುವನೋ ಅದು ಪ್ರೇಮ.

೪. ಮೊದಲು ಭಾವ, ಅನಂತರ ಪ್ರೇಮ, ಕೊನೆಗೆ ಭ
ಸಮಾಧಿ. ಅನೇಕ ಜನರು ಸೇರಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ, "ನಿತಾ
ಹಮಾರ್ ಮಾತಾ ಹತಿ" (ನನ್ನ ನಿತಾಯಿ ಒಂದು ಮದ ಹಸ್ತ) ಎ

ು ಕೇಳಿರುತ್ತೀಯೆ. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಭಾವ ಬಂದರೆ
ನು ಹರಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸಬಲ್ಲನು. ಅನಂತರ ಅವನು
ಬೋನ್ಮತ್ತನಾದಾಗ ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಲು ನಿಶ್ಶಕ್ತನಾಗುವನು.
ನೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಮರೆತಾಗ (ಭಾವೋನ್ಮತ್ತನಾದಾಗ) ಹ ಎಂಬ
ದಲನೆ ಪದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸಬಲ್ಲನು. ಹೀಗೆ ಅವನು
ಮೀಣ ಮೂಕನಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯನಾಗುವನು.

೫. ಆನೆಯೊಂದು ಗುಡಿಸಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು
ತಸಹಿತ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಉರುಳಿಸುವಂತೆ ಭಗ
ತನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರೇಮ ದೇಹವೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಯಂತ್ರವನ್ನು
ೆ ಉರುಳಿಸುವುದು.

೬. ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತ, "ಹೇ ದೇವ, ನಾನು ಯಂತ್ರ, ನೀನು
ಂತ್ರಿಕ; ನಾನು ಕೋಣೆ, ನೀನು ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು; ನಾನು
, ನೀನು ಸಾರಥಿ; ನೀನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡು
ೆ; ನೀನು ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ
ಯುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುವನು.

೭. ಭಕ್ತಿಯೊಂದೆ ಒಬ್ಬನ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಡಿಮೆ
ಡುವುದು. ಯಾರು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆಯೊ ಅವರು
ಿಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ
ಂದ ಮಾಡಿದ ಶರಬತ್ತನ್ನು ಯಾರು ಒಮ್ಮೆ ರುಚಿ ನೋಡಿರುವರೋ
ರು ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನಕಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

೮. ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯು
ರಿಗೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರು
 ಹರಿದು ರೋಮಾಂಚನವಾಗುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಧ್ಯ ಮತ್ತು
ೇಕ ಇವು ಆವಶ್ಯಕ.

೯. ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ (ದೊಂಬಿದಾಸರ ಆಟದಲ್ಲಿ) ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ
ೀತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೋ, ಹಾಡುವವರು ತಾರಸ್ವರದಲ್ಲಿ "ಹೇ
ಷ್ಣ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗು, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡು" ಎಂದು ಕೂಗು
ುವರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹಾಕುವವನು ಇದನ್ನು
ಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಗುಡಿಗುಡಿ ಸೇದುತ್ತ ಹರಟೆಹೊಡೆಯುತ್ತ ನಿಧಾನ
 ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಶಬ್ದವೆಲ್ಲ ನಿಂತಮೇಲೆ ನಾರದ

ಋಷಿ ಮಧುರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ "ಹೇ ಗೋವಿಂದ, ನನ್ನ ಜೀವ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ನಾನು ಸಾಯುವೆನು" ಎಂದು ಹಾ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಕೃಷ್ಣನು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲ ವನು. ಸಾಧಕನ ಸ್ವಭಾವವೂ ಹೀಗೆಯೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜೋರಾಗಿ "ಬಾ ಹೇ ದೇವ, ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗು" ಎಂದು ವನೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇವರು ಅವನಿಂದ ತುಂಬ ದೂರದಲ್ಲಿರ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕಂಡಾಗ ಸುಮ್ಮನಾಗುವನು. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವನು. ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತನು ದೇವರನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ

೧೦. ಅಹಲ್ಯೆ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು: ರಾಮ! ಹಂದಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ನಾನು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವ ಆದರೆ ಅನವರತವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸ ಮತ್ತಾವ ವರವೂ ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ."

೧೭. ಧ್ಯಾನ

೧. ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸ್ವಭಾವದವನು ಹೇಗೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ? ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಯೊಳಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮನೆಯವರು ಇವನು ನಿದ್ದೆ ತ್ತಿರುವನು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವರು. ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಹೊರಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

೨. ಧ್ಯಾನಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವನು ಯೆ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾಧ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

೩. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀನು ಅದ ನಿರತನಾಗು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರನಾದರೆ ಪಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು. ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ಕಾ ದೇವಾಲಯದ ನಾಟ್ಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊ ತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಇತರ ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನನ್ನ ದೇ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ

೧೮. ಸಾಧನ ಮತ್ತು ಆಹಾರ

೧. ಯಾರು ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನು ಉಂಡರೂ ದೇವರನ್ನು ಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲವೊ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಗೋಮಾಂಸದಷ್ಟೆ ದು. ಅದಲ್ಲದೆ ಯಾರು ಗೋಮಾಂಸದ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೂ ರನ್ನು ಹೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದು.

೨. ಗತಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ವಿಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಗೋಸ್ವಾಮಿಯ ಅತ್ತೆ ದಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಳು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರು ಆಕೆಗೆ "ನೀನು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು ವೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ" ರು. ಆಕೆಯು "ಅದು ಹೇಗೆ? ನಾನು ಮುಂದುವರಿಯು ವುದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ನಾನಿನ್ನೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಜಲನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರೆ" ಎಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ಹೇಳುವುದೇನು? ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಎಂಜಲನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕಾದುದೆ ವ ಗುರಿಯೇನು? ನಾಯಿ ನರಿಗಳು ಇಂತಹ ಎಂಜಲನ್ನು ತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಬರುವುದೆ?" ಎಂದರು.

೧೯. ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ

೧. ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೀರಿದ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯೊಂದು ಹಲವು ನಗಳಿಂದ ಸೇರಿದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುವುದು. ಇದ ಯೇ ಒಮ್ಮೆ ಭಗವಂತ ತನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿದರೆ ವು ಜನ್ಮದಿಂದ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು.

೨. ಮಲಯಮಾರುತ ಬೀಸಿದರೆ ಒಳಗೆ ದಿಂಡಿರುವ ಮರ ಚಂದನ ಮರಗಳಾಗುವುವು. ಆದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ದಿಂಡು ವುದಿಲ್ಲವೋ (ಬೊಂಬು, ಬಾಳೆ, ಇತ್ಯಾದಿ) ಅವುಗಳು ಬದ ಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವರ ಕಟಾಕ್ಷ ದೊರಕಿದರೆ ಯ ಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಿ ಪರಿ

ವರ್ತನ ಹೊಂದುವರು. ಆದರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವರು
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬದಲಾಗು

೩. ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಾಯಿ
ದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರ
ಅಂಜಿಕೆ ಆತಂಕಗಳಾವುವೂ ಅವರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ತಮ್ಮ ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ತಾಯಿ
ತಕ್ಷಣವೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಆಟದ ಸಾಮಾನನ್ನು ಆಚೆಗೆಸೆದು "
ಅಮ್ಮ" ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಓಡುವುವು. ನೀವು ಕೂಡ ಐಶ
ಕೀರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಆಟದ ಸಾಮಾನಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಗ್ನರ
ವಿರಿ. ನಿಮಗೂ ಕೂಡ ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿರ
ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂಜಿಕೆಯೂ
ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಆನಂದಮಯಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿ
ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೀರ್ತಿ ಗೌರವಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಚ್ಛೆ ಇ
ದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಆಟದ ಸಾಮಾನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಚೆಗೆಸೆದು ಆಕೆಯ
ಓಡುವಿರಿ.

೪. ಕೊಳೆ ಮತ್ತು ಕೆಸರಿನಿಂದ ಮೈಲಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮೈಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರ
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಲೋಭನಗಳಿಗೆ
ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟು ಕೊಳೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗುವ
ದೇವರು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

೨೦. ಸಿದ್ಧನ ಲಕ್ಷಣ

೧. ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಗೆ ತಾಗಿಸಿ ಚಿನ್ನವಾ
ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಹೂತಿಡಬಹುದು; ಅ
ಗೊಬ್ಬರದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಎಸೆಯಬಹುದು. ಆದರೂ
ಚಿನ್ನದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಯಾವನು ದೇವ
ನೋಡಿರುವನೊ ಅವನ ಸ್ವಭಾವವೂ ಹೀಗೆಯೆ. ಪ್ರಲೋಭನಗ
ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರಲೀ ಅಥವಾ ನಿರ್ಜನಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೂ ಅವನನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೨. ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯು ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಉಕ್ಕಿನ ಕತ್ತಿ ಚಿನ್ನದ
ಯಾಗುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಆಕಾರವಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ
ರು ದೇವರ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವರೋ ಅವರ ಬಾಹ್ಯ
ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ
ನ್ನು ಮಾಡಲಾರ.

೩. ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು "ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಯಾವ
ಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವನು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ
ರು ಆಲೂಗಡ್ಡೆ, ಬದನೇಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದಾಗ ಅವು
ುವಾಗುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನೂ ಸಿದ್ಧನಾದ ಮೇಲೆ ಮೃದುಸ್ವಭಾವ
ಾಗುವನು. ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವನು" ಎಂದರು.

೪. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ,
ೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಷ್ಟೆ, ಜಗನ್ಮಯಿಯ ವಾಸಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ
ದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

೫. ರಾಮಪ್ರಸಾದನ ಹಾಡುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ನವೀನತೆ
ನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಏತಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತೆ? ಅವನು
ನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಜಗನ್ಮಯಿ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಳು.

೬. ಸಿದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವರು.
ಸಿದ್ಧರಿರುವರು, ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧರಿರುವರು, ಹಠಾತ್ ಸಿದ್ಧರಿರುವರು
ತ್ತ ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧರಿರುವರು.

೭. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದನ್ನು
ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಪ್ನಸಿದ್ಧರು. ಯೋಗ್ಯನಾದ ಗುರುವಿ
ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಸಾಧನೆ
ನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧರು. ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ರೀತಿ
. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾಗು
ರು ಹಠಾತ್ ಸಿದ್ಧರು. ಆಜನ್ಮಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರೇ ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧರು.
ರು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಅಥವಾ ಸೋರೇಕಾಯಿಯ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ.
ು ಮೊದಲು ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಹೂವಾಗುವುದು.

೮. ಸೇತುವೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸದಾ ನೀರು ಓಡುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಹೇಗೆ
ುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಕ್ತನ ಕೈಯಿಂದ ಹಣ ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡು

ವುದು. ಇಂತಹ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರ
ವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

೯. ಯಾರು ಧ್ಯಾನಸಿದ್ಧರೋ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಹ
ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹಳೆಯ ನಾಣ್ನುಡಿ. ಒಬ್ಬ ಯಾವಾಗ ಧ್ಯಾ
ನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ? ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯನಾದಾಗ.

೧೦. ಮುಕ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಾಳುತ್ತಾನೆ? ನಿ
ಮುಳುಗುವ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಅವನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸು
ಅದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರೂ ನೀರು ಅದನ್ನು ನೆನೆಸುವ
ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವು ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟುಗಳು ರೆಕ್ಕೆ
ಬಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸರಾಗವಾಗಿ ಜಾರಿ ಹೋಗುವುದು.

೧೧. ಹಡಗು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿ
ಉತ್ತರಮುಖಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರಕ್ಕೇ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿರು
ಆದಕಾರಣವೇ ಹಡಗು ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ
ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ್ದರೆ
ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರಾಗುವನು.

೧೨. ಚಕ್ಕುಮುಕ್ಕಿಯ ಕಲ್ಲು ಹಲವು ಶತಮಾನ
ನೀರಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಗುಣವನ್ನು ಕ
ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಉಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೊ
ತಕ್ಷಣವೇ ಹೊಳೆವ ಕಿಡಿ ಸಿಡಿಯುವುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ನಿಜ
ಭಕ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಲಿನತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ
ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದ
ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಭಾವೋದ್ರೇಕಿತನಾಗು

೧೩. ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಆಲೋಚಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವನು. ಭ್ರ
ವನ್ನೇ ಅನುಗಾಲವೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೀಟವೂ ಕೂಡ ಭ್ರ
ವಾಗುವಂತೆ, ಯಾರು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯನನ್ನು ಸದಾ ಆ
ಚಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅವರೂ ಕೂಡ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದದಿಂದ ಪ್ರ
ರಾಗುವರು.

೧೪. ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಮತ್ತನಾದ ಕುಡುಕನು
ಒಂದೇ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಮತ್ತೊ

ನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಗುವಿನಂತೆ ಬೆತ್ತಲೆ ನಡೆಯು
ಮುಕ್ತನ ಲಕ್ಷಣ ಕುಡುಕನ ಬಾಹ್ಯಲಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ
ಇಲ್ಲ.

೧೫. ಅಹಂಕಾರವೆನ್ನುವುದು ಕಮಲದ ದಳದಂತೆ, ಅಥವಾ
ನ ಮರದ ಅಥವಾ ಅಡಿಕೆ ಮರದ ಗರಿಯಂತೆ. ತಾವರೆಯು
ಾಗಲೀ ತೆಂಗಿನ ಗರಿಯಾಗಲೀ ಬಿದ್ದರೆ ಅದರ ಗುರುತು ಹಿಂದೆ
ತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಇವರು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದರೂ
ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಗುರುತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದು. ಆದರೆ
ಹ ಅಹಂಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವು
ಇದರಿಂದ ಊಟ, ನಿದ್ದೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ
ಟ್ಟು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು.

೧೬. ಮಾಗಿದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ತನಗೆ ತಾನೇ ಬೀಳುವಂತೆ
ರ್ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಬಂಧನಗಳೆಲ್ಲ ತಮಗೆ
ಕಳಚಿ ಬೀಳುವುವು. ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಜಾತಿಬೇಧಗಳನ್ನು
ರೆಯುವುದು ಹಾನಿಕರ.

೧೭. ಸತ್ತ್ವ(ಪವಿತ್ರತೆ) ರಜಸ್ಸು (ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ
ನಿರತರಾಗಿರುವುದು) ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸು (ಅಜ್ಞಾನ) ಎಂಬ
ರು ವಿಧದ ಗುಣಗಳಿರುವುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ
ರನ್ನು ಸೇರಲಾರವು. ಇದನ್ನು ನಿದರ್ಶಿಸುವ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು
: ಒಬ್ಬ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೂರು ಜನ
ರು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲಿದು
ಂಡರು. ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಇವನನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟು
ಯೋಜನವೇನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಕೊಡಲಿಯನ್ನು
ಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ,
ನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ. ಕೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಇವನ
ಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದನು. ಇದನ್ನು
ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ
ರಟರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ಬಂದಿಯ ಹತ್ತಿರ
ದು "ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಥೆಯಾಗಿರಬಹುದೊ!
ನು ತಕ್ಷಣವೆ ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವನನ್ನು

ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಹೆದ್ದಾರಿ ಸ
ವಾದಾಗ ಕಳ್ಳನು ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ "ನೀನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋ
ಊರನ್ನೂ ಸೇರುವೆ" ಎಂದನು. ಕೃತಜ್ಞನಾದ ಪ್ರಯಾಣಿ
"ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನು ಉಳಿಸಿರುವೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ವ
ಬಾ" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳ "ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರ
ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ನಾನು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮ
ತೋರಿಸಬಲ್ಲೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೊರಟುಹೆ
ಬೇಕು" ಎಂದನು.

೧೮. ಮುಕ್ತಪುರುಷರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುವ
ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಲೀ ಅಹಂಕಾರವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದೆ ಇರು
ರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಾರಾಡುವ ತರಗೆಲೆಗೆ ಹೋ
ಬಹುದು. ಗಾಳಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ತಿಪ್ಪೆಗುಂಡಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತ
ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಶುಚಿಯಾದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತ
ಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಹೀಗೆಯೆ.

೧೯. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮರ್ಮಾಂತಿಕವಾದ ಯಾತನೆಯು
ಕೊಡುವ ಪದಗಳು ಮೂರು: ಗುರು ಕರ್ತ ಮತ್ತು ತಂದೆ. ನಾ
ಸ್ವತಂತ್ರವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಅವನ ಕೈಯ
ನಾನೊಬ್ಬ ನಿಗರ್ವಿಯಾದ ಯಂತ್ರ ಮಾತ್ರ.

೨೦. ಹಸಿಯ ಭತ್ತದ ಕಾಳು ಮೊಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇ
ಸಿದ ಭತ್ತದ ಕಾಳು ಮೊಳಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆಯೇ ಯಾ
ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರೋ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿ

೨೧. ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಪರಮಹಂಸರೆಂದು ಕರೆಯ
ತ್ತಾರೆ? ಹಂಸ ಹಾಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿದ ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಿ
ಹಾಲನ್ನೆ ಹೇಗೆ ಕುಡಿಯುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಸತ್ಯವನ
ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ತೊರೆಯುವರು.

೨೨. ಮೊದಲು ಅಜ್ಞಾನ ನಂತರ ಜ್ಞಾನ. ಆದರೆ ಇವೆರಡ
ಸಾಪೇಕ್ಷ ಪದಗಳು. ಎಂದು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯ ಅನುಭ
ವಾಗುವುದೋ ಆಗ ಅವನು ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನಗಳ ಮೇರೆ ಮೀ
ಹೋಗುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಚೂಪಾದ ಮುಳ್ಳು ಚು

ಅದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಚೂಪಾದ ಬೇಕು. ಮುಳ್ಳನ್ನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಎರಡನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಯುತ್ತೀರಿ.

೨೩. ಒಬ್ಬನು ಸಿದ್ಧನಾದ ಮೇಲೆ, ದೇವರನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ, ಗೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನುರಿತ ಾರ ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುವುದಿಲ್ಲ.

೨೪. ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮಗನಾದ ಕಚ ಸಮಾಧಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಜಗದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಋಷಿಯು 'ಈಗ ಹೇಗಿದೆ' ಎಂದನು. ಕಚ, "ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವನು. ಬೇರೆ ದೂ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

೨೧. ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮಗಳ ಸಮನ್ವಯ

೧. ಗ್ಯಾಸ್ ದೀಪ ಊರಿನ ಹಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೀಪಗಳಿಗೂ (ಗ್ಯಾಸ್) ಬರುವುದು ಒಂದೇ ಕಡೆಯಿಂದ. ಇದರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಗದ ಬೋಧಕರೂ ಕೂಡ ಏಕಮಾತ್ರ ದೇವರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ್ನ ಪಡೆಯುವರು.

೨. ಒಬ್ಬನು ಮನೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಣಿ, ಗಳು, ಮೆಟ್ಟಲು, ಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ ದೇವರೆಡೆಗೆ ಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಹಲವು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಒಂದೊಂದು ಹಾದಿ.

೩. ದೇವರು ಇರುವನು ಒಬ್ಬನೆ; ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅನಂತ ಗಳಿವೆ. ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆ ನಿಮಗೆ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ. ನೀವು ಸತ್ಯ ಯೂ ಅವನನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ.

೪. ಒಬ್ಬನೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿರುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಯಾರಾ ಆಗಲೀ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ಹವಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದಲಾದರೂ ಕರೆಯಲಿ, ರ ಭಾವದಿಂದಲಾದರೂ ಆರಾಧಿಸಲಿ.

೫. ಹಲವು ಮತಗಳು ದೇವರನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಗಳು. ಈ ಕಾಳಿಕಾ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಕೆಲವರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರು ಇದರಂತೆಯೇ ಹಲವರು ಹಲವು ಮತಗಳ ಮೂಲಕ ದೇ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

೬. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸು ಆದರೆ ಅವರವರ ದೇಹಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಹಾ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ದೇವರು ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತ ದೂರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಅವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಹಲವು ವಿಧದ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವನು.

೭. ಗತಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಕೇಶವಚಂದ್ರಸೇನನು ಶ್ರೀರಾಮ ರನ್ನು "ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದರೂ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಗಳೇಕೆ ಇರುವುದು" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃ ಹೀಗೆಂದರು: "ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಇದು ನನ್ನ ಮನೆ. ಇದು ಹೊಲ ಎಂದು ತನಗೆ ಸೇರಿದುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಭಾಗ ಕೊಳ್ಳುವನು. ಆದರೆ ಮೇಲಿರುವ ಅನಂತ ಆಕಾಶವನ್ನು ಯ ಭಾಗಿಸಲಾರರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು ಅ ದಿಂದ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೆ ಬಾರದ ಹರಟೆಹೊಡೆಯುವರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಿಜ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಜಾತಿಮತಗಳ ದ್ವೇಷವೆಲ್ಲ ಮ ವಾಗುವುದು."

೮. ಪ್ರ.—ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಮತ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಜಾತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಮತವನ್ನು ಒ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು?

ಉ.—ಪಾರ್ವತಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸಚ್ಚಿದಾನಂ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾದೇವ "ಶ್ರದ್ಧೆ ದಾರಿ. ಜಾತಿಮತಗಳ ಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಎಂದನು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮತಸಾಧನೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಪೂ ಮಾಡಲಿ.

೯. ಕ್ಷುದ್ರಮನಸ್ಸಿನವರು ಅನ್ಯಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹಳಿದು ತಮ್ಮ
ವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ಸಾರಿ ಬೇರೆ ಪಂಗಡವನ್ನು ಮಾಡುವರು.
ಹೃದಯ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸುವುದೋ ಅವರು ಜಾತಿಮತಗಳ
ಸ್ಯದಿಂದ ದೂರ ಇರುವರು. ಅವರು ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲ
ಕಳೆಯುವರು. ಹುಲ್ಲಿನ ಜೊಂಡು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಳವಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದು.

೧೦. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವರ ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಡಿಗೆ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನಿನಿಂದ ಮಾಡುವಂತೆ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ
ತಮ್ಮ ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು

೧೧. ಇರುವವನು ಒಬ್ಬನೆ. ಆದರೆ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಾದ ನೀರನ್ನು ಹಲವು
ಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವರು.
ಳಿಯಲ್ಲಿ 'ಜೊಲ್' ಎನ್ನುವರು. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ 'ಪಾನಿ' ಎನ್ನು
ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ 'ವಾಟರ್' ಅಥವಾ 'ಅಕ್ವ' ಎನ್ನುವರು.
ರ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬರಿಗೆ
ಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಮಾತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ
ಇದ್ದರೆ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

೧೨. ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಅವನನ್ನು
ಸಿರಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆದರೂ ಕೂಗಿ.
ನೀವು ಅವನೆಡೆಗೆ ಖಂಡಿತ ಮುಂದುವರಿಯುವಿರಿ. ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ
ನ ಮಾಡಿದ ದೋಸೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಹಿಡಿದು
ಲಿ, ಅಥವಾ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಲ್ಲವೂ
ಗ ಒಂದೇ ರುಚಿಯಾಗಿರುವುದು.

೨೨. ಕರ್ಮಫಲ

೧. ಪಾದರಸದಂತೆ ಪಾಪವನ್ನು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆ
ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಸದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಅ
ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಅದು ಎಂದಾದರೊಂದು
ಹೊರಗೆ ಬಂದೇ ಬರುವುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಯಾರಾದರೂ
ವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು
ಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು.

೨. ರೇಷ್ಮೆಹುಳು ತನ್ನ ನೂಲಿನಿಂದಲೇ ಬಂದಿಯಾಗು
ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕರ್ಮದ
ಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವನು. ಆದರೆ ಹುಳುವು ಚಿಟ್ಟೆಯಾದಾಗ
ಗೂಡನ್ನು ಕೊರೆದು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು
ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನರಳುವ ಜೀವ ವಿ
ವೈರಾಗ್ಯಗಳೆಂಬ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಮ
ನಾಗುವನು.

೨೩. ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಧರ್ಮ

೧. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಹರಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ಚಪ
ತಟ್ಟಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಪ ದುಃಖ ಎಲ್ಲವೂ ಪಲಾಯನವಾಗುವು
ನೀವು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ಕು
ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ನೀವು ಹರಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳ
ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಯೆಂಬ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ದೆ
ವೆಂಬ ಮರದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವುವು.

೨. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.
ಕೆಲವು ಕಷಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ
ಜ್ವರ ಮಲೇರಿಯಾ ರೋಗದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ 'ಡಿ. ಗುಪ್ತ' ವೈದ್ಯನ
ವಾದ ಕಷಾಯವೇ ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಗುಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಹಿಂ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ
ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ

ುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಅನ್ನಗತವಾಗಿರುವುದು. ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಲ. ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಈ ಯುಗಕ್ಕೆ ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವೆ ಅನವರತವೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವನ ಮೇಲಿರಿಸಿ ನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು.

೩. ಅಮೃತದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗೆ ಒಬ್ಬನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ೂ ಅವನು ಅಮರನಾಗುವನು. ಹಲವು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅಮರನಾಗುವನು. ಅದರಂತೆಯೆ ನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ನೂಕಿದರೂ ಅಮರನಾಗುವನು. ತಿಳಿದೋ ಿದೆಯೋ ನೀನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ರೂ ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ನಿನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

೪. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿ ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾರದರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಶರಣಾ ೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಹಿಂದಿನ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಠೋರವಾದ ್ಸು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ್ನು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಇಂದು ಯುಷಿ. ದೇಹಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಮಲೇರಿಯಾ ವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಯೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ತುಂಬ ಕಠಿಣ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು?

೨೪. ಧಾರ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆ

೧. ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇಶದವರು ಗೌರವಿಸುವರು. ಏತಕ್ಕೆ? ದೊಂಬರಾಟ ಆಡು ನಂಟರು ಅವನ ಆಟವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಅಪರಿಚಿತರಾದರೊ, ಅವನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗುವರು.

೨. ಬೂರಗದ ಮರದ ಬೀಜ ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವು ಅವು ಗಾಳಿಯಿಂದ ದೂರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆ ುವುವು. ಇದರಂತೆಯೇ ಮಹಾಪುರುಷನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವರು.

೩. ದೂರಕ್ಕೆ ದೀಪ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರ
ಯಾವಾಗಲೂ ನೆರಳು. ಅದರಂತೆಯೇ ಮಹಾತ್ಮರ ಹತ್ತಿರ
ವವರಿಗೆ ಅವರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ದ
ಇರುವರೋ ಅವರು ಇವನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಗೆ ಮುಗ್ಧರಾಗುವರು.

೪. ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನುಕೊಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ಕತ್ತಿಗುರಾಣಿ ಆ
ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಗುಂಡುಸೂಜಿ
ಇದರಂತೆಯೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹಲವು ಧರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕು.

೫. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಿನ ಕಡೆ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿ
ದವಸವನ್ನು ಅಳೆಯುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು.
ಅಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವನು. ಅದು ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯಿತು ಎ
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಿಲುಕುವಂತೆ ದವಸ
ನೂಕುವನು. ಇದರಂತೆಯೆ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಸಂ
ಪಟ್ಟ ವಿಷಯದ ಅಭಾವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಅನವರ
ಹೊಸ ಹೊಸ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಅದೆಂದಿಗೂ ಕೊನೆ
ವುದಿಲ್ಲ.

೬. ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಬ್ಬನು
ಹಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಅನೇಕರು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ತು
ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡವರೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಅ
ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಅನೇಕರು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸ
ಇಡುತ್ತಾರೆ.

೭. ನಿಜವಾದ ಬೋಧನೆ ಯಾವುದು? ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬೋ
ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಮಾಡಿದರೆ
ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ತಾನು ಮ
ನಾಗಲು ಯಾರು ಯತ್ನಿಸುವನೊ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಬೋ
ಯಾರು ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವರೊ ಅವರೆಡೆಗೆ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಹ
ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುವರು ಎಂಬುದು ಕ
ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊ
ಅರಳಿದರೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದುಂಬಿಗಳು ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್

೨೫. ವಿವಿಧೋಕ್ತಿ

೧. ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಶ್ರೀಮಂತನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ
ರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದನು. ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕುಂಟು
ಳನ್ನು ತಂದನು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, "ನಿರರ್ಥಕವಾದದಿಂದ
ಪ್ರಯೋಜನ, ಸರಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು
ಸು; ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು" ಎಂದರು.
ಹಂಕಾರಿಯಾದ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿ ಇದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪುನಃ ಅವರನ್ನು "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವು
ಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮ
ು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು "ನನಗೆ ಏನನ್ನು
ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಪರಕೆ ತಾನು
ವಾದರೂ ಗುಡಿಸುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು" ಎಂದರು.

೨. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಮೇಲೆ ಬಾಣ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಪಂಪಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ
ು ಕುಡಿಯಲು ಇಳಿದನು. ಬಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆಗೆ
ದ ಗಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡನು.
ಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನವಾಗಿ ಕಪ್ಪೆಗೆ, "ನೀನು ಏತಕ್ಕೆ
ರೂ ಶಬ್ದಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆಗ ನನಗೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದು
ಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನಗೆ ಈ ವಿಪತ್ತು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.
ಕಪ್ಪೆ, "ನಾನು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ, 'ಶ್ರೀರಾಮ ನನ್ನನ್ನು
ಡು!' ಎಂದು ನಿನಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು
ತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಯಾರನ್ನು ಬೇಡಲಿ" ಎಂದಿತು.

೩. ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮೇಲೆ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕಾಲಾನಂತರ ಅಂತ್ಯ
ಯಾದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಗಾಜಿನ ಬಳೆಯನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ಚಿನ್ನದ
ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಜನರಿಗೆ ಇಂತಹ ಅಸ್ವಭಾವಿಕ ನಡತೆ
ು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಕೆ ಹೀಗೆಂದಳು:
ಯವರೆಗೂ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಶರೀರ ಗಾಜಿನಂತೆ ನಶ್ವರವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ನಶ್ವರ ಜೀವನ ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಅವನು ನಿರಾಕಾರನಾ
ವಿಧದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವನು. ಅವನ ದೇಹ ಇನ್ನು ನ
ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬೇಗ ಒಡೆದುಹೋಗುವಂತಹ ಗಾಜಿನ ಬ
ಬಿಟ್ಟು ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು."

೪. ಗಂಗಾನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಬರೀ ನೀರೆಂದು, ಬೃಂ
ಮಣ್ಣನ್ನು ಬರೀ ಮಣ್ಣೆಂದು, ಅಥವಾ ಜಗನ್ನಾಥ ದೇವರ
ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಅನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಇವು ಮೂರು
ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆವಿರ್ಭಾವ.

ಹರಿಮುಕ್ತಾನಿ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಮಾನಸಿಕ ಪುತ್ರರಂತೆ ಇದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಸಂಕಲನವಿದು.

ಪರಮಹಂಸರ ಉಪದೇಶ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿ ಬಂದುವು. ಓದುಗರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಹಾರುವುವು. ಗ್ರಂಥಪೀಡನೆಯಿಲ್ಲ, ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಕ್ಲೇಶವಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದ ಸವಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿವೆ ಇವರ ಸರಳ ಸಂದೇಶ.

ಪಂಡಿತನಿಂದ ಪಾಮರನವರೆಗೆ ರುಚಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಪದೇಶಗಳಿವು. ಜಗದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಜೀವ ತಲ್ಲಣಿಸುವಾಗ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಊರುಗೋಲಾಗಿ, ದಾರಿ ಬೆಳಕಾಗಿ, ಪರಮಗುರಿಯಾದ ಭಗವಂತನಡಿದಾವರೆಯ ಎಡೆಗೆ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲುದು ಅವರ ಅಮರ ವಾಣಿ.

ಬೆಲೆ: 0-75.